

MIKADO

OPERETT I TVÅ AKTER

AF W. S. GILBERT -------------- FRI BEARBETNING AF HARALD MOLANDER -------------- MUSIKEN AF ARTHUR SULLIVAN -------------- HELSINGFORS J. SIMELII ARFVINGARS BOKTRYCKERI-AKTIEBOLAG 1890

Förord till den elektroniska utgåvan

Detta verk har hämtats från Umeå universitetsbibliotek. Det anpassades för Projekt Runeberg i juli 2013 av Bert H.

PERSONER

MIKADON AF JAPAN
NANKI-POO.
KO-KO.
POOH-BAH.
PISH-TUSH.
KI-KI-KI.
KA-TI-SHA.
YUMYUM.
TITTI-SING.
PEEP-BO.

Japanska ädlingar och män, svenner och soldater, unga flickor, tjänare och tjänarinnor.

Handlingen föregår i den japanska staden Ti-ti-pu.

FÖRSTA AKTEN

Japanskt palats.

N:o 1. Männens kör.

KÖR.

Japan är vårt fosterland, som vår uppsyn ger vid hand, och sen salig Phum-Lings dar känner ni oss en och hvar! Vi ställning vexla lätt på många tusen sätt, men alltid fint och nätt. Som fordom bruket var, vi kläda oss alla dar i guldsömmad hoftalar. Med fläkta och med näpen min man målar oss uppå porslin, på brickor, siden, skåp och skrin!

nanki-poo och pish-tush uppträda.

NANKI-POO.

Ack, go’ herrar, jag ber er, svara, känner ni en flicka, kallad Yum-Yum, Ko-Kos myndling? Hvar bör jag söka den vackra flickan?

PISH-TUSH.

Hvem är du, yngling, som oss spörjer?

NANKI-POO.

Kommen närmare, skall jag berätta.**N:o 2. Visa och kör.**

NANKI-POO.

En munter musikant jag ställer sångarfärden kring hela vida verlden, är matfrisk och galant!

Med kläm och med bravour jag skall min visa taga. hvad hälst er kan behaga, i moll såväl som dur!

Vill ni en visa höra först om hjärtats törst och kärlekslängtan? Ack blott ni lyssnar till, jag gärna sjunga vill om själens trängtan! I månget ögas vrå en tår skall glimma då . . . Ack, sången ljuft bedårar, fast under tårar.

Men om fosterländsk en sång I viljen höra, är jag redo strax! Hvad önskar ni, befall! Krigsmusikens klang må ljuda i ert öra, och till striden ge signal trumpetens skall! Hvilken fiende kan våga trotsa eder, när I tågen fram till kamp i takt och tu? Hjältesöner lugnt gå fram i täta leder, den stolta, segersälla här från Ti-ti-pu! KÖR.

Färgäfves man oss motstå kan, när vi gå fram i takt och tu, den segersälla här från Ti-ti-pu!NANKI-POO.

Men vill ni ha en sjömanssång, jag sjunger med lif och lust! Spänn svajande segel i rå och topp, vi styra med dansande vindars lopp, Hurrah, till fädernekust! Hej hå!

KÖR.

Hej hå! Hej hå! Hurrah, till fädernekust!

NANKI-POO.

När fram vi flyga på böljor blå, hur härligt att lefva då! Men efter leken i hafvets famn är ljuft att sitta i tryggad hamn och få smeka ömt sitt vif, med sin arm om hennes lif. Hej hå!

KÖR.

Ja, att få flyga på böljan blå är sjömannens lif och lust. Pass blott på, pass på och låt spelet gå, hissa segel högt i rå! Hej hå!

NANKI-POO.

En munter musikant o. s. v.

pish-tush uppträder.

PISH-TUSH,
hälsar på Nanki-Poo.

Fi-li-fej!NANKI-POO.

Fi-li-fim-fam-fi!

PISH-TUSH.

Jag hälsar dig i min ringhet, eftersom Japans gästfria lagar förbjuda mig att . . . (Gör en gäst med foten.) Hvem är du, son af din mor?

NANKI-POO.

Nanki-Poo, en mask i den sumpiga dalen, belyst af din sol.

PISH-TUSH.

Har du snille?

NANKI-POO.

Ja.

PISH-TUSH.

Hvad är du?

NANKI-POO.

Tenor.

PISH-TUSH.

Det såg jag af sötman i din blick och af ditt rikt oljade hår! Men hvad gör du för resten?

NANKI-POO.

Jag spelar . . .

PISH-TUSH.

Knack-e-ri-knack?

NANKI-POO.

Nej, bum-e-ri-bum!PISH-TUSH.

Hvar, när och hur?

NANKI-POO.

I Ti-ti-pus gossorkester.

PISH-TUSH.

Vackert så vid så unga år! Du behagar mig! . . . Men du ser fattig ut? Ditt kall är ringa?

NANKI-POO.

Nej . . . trumma!

PISH-TUSH.

Äfven det låter höra sig! Men din panna talar om en oändligt låg härkomst. Säg mig därför, hur vågar du kasta dina blickar på Yum-Yum, hvars börd är nästan oformligt hög, ty hon är dotter till en Kuku, och hvars dygd är någonting rent af unikt i Japan.

NANKI-POO.

Vi spelade en afton i Kafé Pim-Pims lustgård. Näktergalar sjöngo i rosenhäcken, ekorren dansade i silfveralen och mellan markens gyllene liljor vandrade sköna ungmör vid hvarandras sida. Jag gick omkring med tallriken i

min hand. Då hör jag en guldmynt skramla mot porslinet, ser upp och möter en flickas ljufva smålöje. Jag tackar henne oeh hennes båda trillingsystrar samt spörjer blygt hennes namn. Yum-Yum, svarar hon med silkeskattens muntra stämma. Åter mötas våra blickar, och ... vi älska hvarann för evigt!

PISH-TUSH.

Därpå känner man kvinnorna! Din läpp är purpurfärgad, ditt öra ovalt, du har tenorens stämma ochtäflar med kaféynglingen i skön gestalt — hvad begär oskulden mera?

NANKI-POO.

Men, ack . . .

PISH-TUSH.

Du vet det?

NANKI-POO.

Hon är trolofvad . . .

PISH-TUSH.

Med Ko-Ko!

NANKI-POO.

En skräddare, lika ful som han är gammal!

PISH-TUSH.

Men lika rik som han är kär, och till på köpet hennes förmyndare.

NANKI-POO.

Därför flydde jag också biltog bort. Städer och skogar har jag besökt, bestigit bergen och beseglat hafven . . . Förgäfves! . . . Jag kunde ej glömma!

PISH-TUSH.

Arma usling!

NANKI-POO.

Då når glädjens budskap mitt öra: Ko-Ko är dömd till döden!PISH-TUSH.

Mja . . . Han hade en lördagsafton haft något litet gå-på-muff-kuckel med en opermitterad kraftmätarflicka, och hennes direktör, som var emot alla slags permissioner, angaf honom. Och vår höge herskare, Solens Broder, som är den ifrigaste sedlighetskurre i hela Japan, dömde honom att skära upp magen på sig.

NANKI-POO.

Jag hörde det, och jag jublade!

PISH-TUSH.

Fromma barnahjärta!

NANKI-POO.

Jag skyndade då genast hit på snabba fötter . . .

PISH-TUSH.

För att vara med på bröllopet?

NANKI-POO.

Bröllopet? Han är ju ituskuren?

PISH-TUSH.

Nej, han är benådad!

NANKI-POO,
förfärad.

Be . . . be . . . benådad?

PISH-TUSH.

Och mer än så! Ingen vet hvarför, men Solens Broder har utnämt honom till rikets Stor-Kuku och Öfverste-mästerman i Ti-ti-pu.NANKI-POO.

Du rasar! Han? Kallad till statens högsta ärepost, utnämd till herskarens högra hand?

PISH-TUSH.

Du säger det!

NANKI-POO.

En lifdömd skräddare!

PISH-TUSH.

Än sen, fåkunnige narr! Hvem kan väl bättre sprätta upp en mage eller skarfva ihop rättvisans flikar, hvem är mera klippt och skuren till Öfverste-mästerman än en skräddarmästare?

NANKI-POO.

Din vishet förlamar min tunga, ditt budskap min arm och mitt hjärta!

PISH-TUSH.

Krya upp dig, fly åter ut i skogarna . . . bestig hafven . . . besegla bergen . . . och . . . glöm! Ty här hota dig faror, och jag kan ingenting mera göra för dig. Gå, sköna usling, gå!

NANKI-POO.

Förklara då åtminstone, hur Ko-Ko . . .

PISH-TUSH.

Det är snart gjordt!

N:o 3. Visa och kör.

PISH-TUSH.

1.

Alltsen Mikadon kom till makt, kring sederna han håller vakt. Må hvar och en ta sig i akt.att ej han får på fracken! Begår du blott i sedlighet. den minsta oegentlighet, så dömer bums Hans Majestät, att du skall mista nacken! Emellertid den lagen väckt i mången hög och ädel slägt en bitterhet, hvars sluteffekt blir allting annat än respekt!

KÖR.

Emellertid den lagen väckt
o. s. v.

PISH-TUSH.

2.

Sen dess förordningen kom ut, kan ingen yngling, som förut, få kyssa ömt sin sockersnut och drömma i dess sköte. Hvem vågar stå en sådan risk? Det är ej nog med pisk och smisk, man mister nacken som en fisk, som slukat krok och flöte. Och häri ligger hvad som väckt förbittring och enhvar förskräckt, som fruktar blodig sluteffekt af sedlighetspolisens jägt.

KÖR.

Ja, däri ligger hvad som väckt
o. s. v.

PISH-TUSH.

3.

Att trösta dem, som klaga mest, Mikadon gjort ett manifest, att såsom bödel skall härnäst en lifdömd debutera. Det borde skänka garantiför mannens lust och energi att bödelns kall studera — på eget skinn probera, om stocken kan genera! Då blir ju allt till sist perfekt, subjektet självt blir sitt objekt, och lagens största knalleffekt för mästerman en — skall-defekt.

KÖR.

Ja, så blir allt till sist perfekt.
o. s. v.

kören går. pooh-bah uppträder.

NANKI-POO.

Jag tackar dig, Vädurens Fackla! Det må nu vara hur som hälst med rättvisan — hufvudsumman af lagen synes mig vara den, att Ko-Ko i sin person förenar en hel femenighet.

PISH-TUSH.

Oblandad och oupplöslig!

NANKI-POO.

Skräddarmästare —

PISH-TUSH.

Och Stor-Kuku —

NANKI-POO.

Delinkvent —

PISH-TUSH.

Och mästerman —

NANKI-POO.

Och fästman! Det är intet litet det!POOH-BAH.

O, I afundsamme bakdantare! Flera själer än så rymmas inom samma gördel! Hvem ser du i mig?

NANKI-POO,
faller ned på sitt ansigte.

Ah, hvem annan än Pooli-Bah, Månans Kusin och Japans ädlaste son!

POOH-BAH.

Du känner mig! Stig upp!

NANKI-POO.

Och dock gör du dig så gemen, att du talar till Nanki-Poo, grodan på din dikeskant?

POOH-BAH.

Min son, jag bär ej förgäfves i min vapensköld den prickiga flundrans tecken, som är vishetens symbol. Den vise vet att göra sig förnäm, när så behöfs, likaväl som gemen, när nyttan däraf är större. Då Ko-Ko blef Stor-Kuku, nedlade alla Japans embetsmän sina sysslor, ty de ville ej tjäna under en f. d. skräddare. Folket höll på att få styra sig självt. Embetsverken, som förut fått stå fredliga och tomma — utom under den soliga middagstimman, då statens unga skrifvare där sökte en mild svalka och opiumsnuggans domning — de blefvo nu bestormade af kreti och pleti, som skreko och ropade på rätt; dammet rykte från gamla lagböcker och pappersbuntar, som i hundra år fått slumra i fred på heliga hyllor; uttorkade bläckhorn flögo från hufvud till hufvud; statens linialer korsade hvarandra; och tretusen-sexhundra-fyratiofyra kanslivaktmästare mördades i sömnen. Alla skreko på rättvisa och frihet, och det uppstod ett sådant demoniskt krångel, att rättvisan och friheten höllo på att få öfverhanden . . . Då framträdde jag och räddade ordningen. Jag böjde mig — och tog upp hvad de andra hade lagt ned . . .

NANKI-POO.

Du gjorde dig genien, o, Månans Kusin!

POOH-BAH.

Jag var vis!

NANKI-POO.

Och nu . . .?

PISH-TUSH.

Nu innehar han alltihop!

POOH-BAH.

Jag är numera Japans Universal-Kuku och förenar i min person Ceremoni-Kuku vid Hofvet, General-Kuku för Krigshären, Direktörs-Kuku för de Offentliga Lustbarheterna, Polis- Justitie- och Borgmästar-Kuku i Ti-ti-pu, Erke-Kuku för statskyrkan och slutligen Finans-, Kassa- och Kontrollör-Kuku i Riks-Skattkammaren. Jag har alla under mig och ingen öfver mig mer än Ko-Ko, som i egenskap af Öfverste-mästerman är hela regeringens Kuku-Maffe och presiderande Stor-Kuku i herskarens privata Kabinetts-Kukeliku.

NANKI-POO.

Är du lycklig?

POOH-BAH.

Jo, något!

Paus.

PISH-TUSH.

Och sådana inkomster han har sen!

POOH-BAH.

Jag tar emot, fast det bär emot . . .

NANKI-POO.

Det där andra-andra är således afskaffadt?

PISH-TUSH.

Hm . . .

POOH-BAH.

Det där andra-andra . . . det är . . . det hade . . .

PISH-TUSH.

Hm . . . hm . . .

POOH-BAH.

. . . råkat i förfall . . . men jag har ordnat . . .

PISH-TUSH.

. . . formerna . . . och instiktat en priviligierad Bestickning-Byrå med centralkontor och filialer i alla verk. Det är mera praktiskt!

NANKI-POO.

Ja, det är det visst, det!

POOH-BAH.

Där får man allt, där vill man allt, där kan man allt, där gör man allt. Och den är tillgänglig för hvarje ärlig medborgare . . .

PISH-TUSH.

. . . som betalar kontant.

NANKI-POO.

Hälst större bidrag?

POOH-BAH,
orolig.

Nej, för all del, äfven mindre! Allt efter råd och lägenhet!

NANKI-POO.

Jaså, man räknar inte så noga?POOH-BAH.

Nej — rättvisan är blind!

NANKI-POO.

Säg mig, hvar centralkontoret är beläget; jag har ett ärende dit.

POOH-BAH,
öppnar sina fickor.

Här!

NANKI-POO.

Kan du då säga mig, högvördige Kuku, hvar fins Yum-Yum, Ko-Kos brud och Sjustjärnans Syskonbarn, som jag älskar? Kan du ge mig ett råd?

POOH-BAH.

Beror på . . .

PISH-TUSH.

Hm . . .

NANKI-POO.

Aha . . .
Han ger Pooh-Bah penningar.

POOH-BAH,
afsides.

En messingsstyfver . . . Det är en skvmf, men den är verkligen så obetydlig, att det är så godt att svälja . . .

NANKI-POO.

Nå?

POOH-BAH.

Hör alltså mitt råd!**N:o 4. Visa.**

POOH-BAH.

1.

Min unge vän, det smärtar mig att tvärt behöfva stuka dig! Men följ mitt råd och lemna din ros, sök Yum-Yum ej mer och fly din kos! Från sin pension i bröllopsskrud hon väntas hit som Ko-Kos brud. jag varnar dig för all konkurrens med Herr Öfverste-mästermans-Excellens. Vid trumpeters klang och vid pukors bång sjunges här i dag hennes bröllopssång. Då lär han bli salig så det käns, vår Herr Öfverste-mästermans-Excellens.

NANKI-POO OCH PISH-TUSH.

Vid trumpeters klang och vid pukors bång
o. s. v.

POOH-BAH.

2.

Därför hör mitt råd och var inte dum! Låt bli slå krokar för Yum-Yum! Hon är förlofvad ren med en ann, och fåfäng din täflan med mästerman! Kom aldrig henne nära mer, du dödens är, om han det ser. I ro du endast lefva kan, långt bort från vår Öfverste-mästerman. Vid trumpeters klang och vid pukors bång, o. s. v.

NANKI-POO OCH PISH-TUSH.

Vid trumpeters klang och vid pukors bång
o. s. v.**N:o 4 a. Recitativ.**

NANKI-POO.

Mitt hjärta krossadt är — så krossa pannan! Min dyra Yum-Yum tillhör snart en annan! Ha, Ko-Ko, Ko-Ko, nådde jag dig bara!

POOH-BAH.

Gå nu din väg, och låt mig vara! Där kommer han! Gör nu hvad hälst dig lyster, men det är allra bäst, att du ej knyster!

De gå. männens kör och kort därpå ko-ko uppträda.

N:o 5. Kör och solo.

KÖR.

Här kommer Ko-Ko i sin stolta glans, för honom ödmjuk vördnad röjen! Statens allra högsta rang är hans, och därför djupt i stoftet eder böjen! O böjen, o böjen! Hans rang på pannan skrifven står! Ja, prisen, prisen denne matador! Hell! Hell!

KO-KO.

Länge jag i kurran satt utan att förstå ett jota, hvarför jag i tornets natt fick för andras synder sota, tills jag plötsligt fick pardon, utan att begripa chäsen, hvarför man för min person gjort ett sådant fasligt väsen! Jag är likväl ingen narr, väpnad blott med gycklarglafven! Hela saken är bizarr — Här är visst en hund begrafven!KÖR.

Länge han i kurran satt,
o. s. v.

KO-KO,
hälsar på de omkringstående.

Fi-li-fej!

KÖREN.

Fi-li-fim-fam-fi!

N:o 5 a. Visa och kör.

KO-KO.

1.

Om man blir nämnd till mästerman och inte handlag har, man får ett gräsligt sjå! Men jag har namnen tecknat an, se här, på lite hvar, som ska få smaka på! Hå-hå, hvad de ska må! Pro primo skär jag nacken af hvar skolfux här i stan, som vågar mästra mästerman och göra fan profan! Och pro secundo knipsar jag hvar kärng i Ti-ti-pu, som luffar kring på kafferep och spelar — mäster-fru! Och hvar mamsell med lösbehag, om framtill eller bak, skall få sin lösa smak bespord i — hufvud-sak!

KÖR.

Det blir ett gräsligt sjå, ni kommer då att få, herr mästerman Ko-Ko!KO-KO.

2.

Hvar redaktör, som mot min taxar oppositionel, skall smaka egen sax! Och hvarje kritisk Mystifax, som ej är riktigt snäll, kall under strecket strax, skall opp i strecket strax! Och hvar politisk koryfé, som inte gör reträtt, när han af mig får första spark, jag nackar rätt och slätt! Och ordar någon dummerjöns om fäders ärfda rätt, jag gör processen mycket kort och slutar af hans ätt! Och kommer någon svärmare och önskar tänka fritt, så gör jag honom kvitt från tankar med ett snitt!

KÖR.

Det blir ett gräsligt sjå,
o. s. v.

kören går. pooh-bah uppträder.

KO-KO.

Min lyckas himmelstecken har uppgått! Jag är herskarens högra hand, jag är allsmäktig och jag firar i dag mitt biläger med Yum-Yum, min myndling, min brud, min förtrollande rosenkanin! Vid hvarje solens fjät väntar jag henne hem från pensionen, där hon och hennes trillingsystrar blifvit uppfostrade tillsammans med Japans ädlaste döttrar, i ljuf ovetenhet och fjärran från förföriskt frestande mankön. En timme efter bröllopet i templet gifver jag en fest, som i sanning skall blifva värdig Sjustjärnans Syskonbarn och rikets Stor-Kuku. Men ett råd af dig skulle höja ceremonien!

POOH-BAH.

Hur har du själf tänkt dig det hela?KO-KO.

Härifrån mitt palats och till templets port bildas häck af 777 halshuggna fångar af ett profryttarregemente från

den aflägsna staden Hamburg. På templets trappa möta oss 111 prester i ornat, som offra 333 kattor på kärleksgudinnans altare och en rödnäbbig stork till ljuf förhoppning. Vid festen i min hvita rosenlustgård serveras ett gästabud af 99 rätter och i bröllopsbägaren bjudes gnistrande finkelvin beblandadt med 11 pärlor ur samma mussla och försatt med sju mått rykande blod af en nyss slagtad missionär. Och på en särskildt uppförd orkester-schavott blåser 1:sta bödelskompaniets musikkår bröllopsmarschen, anfördt af sin ännu ohängda Kapell-Kuku.

POOH-BAH.

Detta bör bli högst, högst angenämt! Men det blir dyrt.

KO-KO.

Japan betalar!

POOH-BAH.

I egenskap af Finans-Kuku måste jag opponera mig!

KO-KO.

Låt honom vara! Hvag säger Muntrations-Kuku?

POOH-BAH.

Han är med om allt, bara han blir inbjuden.

KO-KO.

Och Polis-Kuku?

POOH-BAH.

Han med, för han kommer objuden.

KO-KO.

Och Erke-Kuku.

POOH-BAH.

Han står på Finans-Kukus sida.

KO-KO.

Låt den snålvargen vara och kom hit öfver igen! Hvar är håfven? . . . (Tar fram sin börs och ger honom penningar.) Jaså! . . . Mer ändå? . . . Nå nu då!

POOH-BAH,
för sig.

Den här skymfen var betydligt större! Men jag sväljer den med! (Högt.) Erke-Kuku säger Amen!

KO-KO.

Förträffligt! Behagar du inte stiga in och dela min enkla frukost: förlorade tuppägg och litet frikasé på ett kristet medicinalråd.

POOH-BAH.

Gödd gris torde vara mindre seg och skulle ha smakat mig bättre.

KO-KO.

Jag har låtit förvälla honom i recinolja, så han bör vara ganska mör.

POOH-BAH.

Ah, deliciöst!

KO-KO.

Enkelt, men hälsosamt!

ko-ko och pooh-bah gå. Paus. flickornas kör uppträder.**N:o 6. Flickornas kör.**

KÖR.

Vi ä' damer, nätta, unga, sluppna nyss utur pension, och därför som lärkor sjunga vi om frihet med passion! Ändtligen vi nu få skåda allt, hvarom vi hört. Hemlig skräck och längtan båda ha vårt sinne rört. Skall på lifvets skilda kosor hoppets ljusa dröm förgå? Eller blomstra glädjens rosor ack, för oss också, utan att förgå? Allt, hvad vi i böcker lärde, ingen gör på glädje rik. Bara teorier är det, hvilka få sitt rätta värde, när de pröfvas i praktik!

yum-yum, titti-sing och peep-bo uppträda.

N:o 7. Terzett och kör.

YUM-YUM, TITTI-SING OCH PEEP-BO.

Vi äro unga snärtor tre, kryare får ni aldrig se! Nyss ifrån skolans a-b-c komma vi alla tre.

YUM-YUM.

Ack, vi känna ej pryderi!

PEEP-BO.

Känna ej häller koketteri!

TITTI-SING.

Hata förställning och hyckleri!ALLA TRE.

Älska blott skälmeri! Vi äro glada, fria, unga, känna ej lifvets sorger tunga, kunna blott skratta, dansa, sjunga! Aldrig ni skola se gladare flickor tre!

YUM-YUM.

Lyckliga bruden är jag, Yum-Yum!

PEEP-BO.

Jag är Peep-Bo i hvarenda tum!

T1TTI-SING.

Jag Titti-Sing, är ej häller så dum!

ALLA TRE.

Kvickstjärtar alla tre!

YUM-YUM.

Jag är den första i brudstol går.

PEEP-BO.

Jag tar den första man jag får!

TITTI-SING.

Jag tar mig två, om ej en förslår!

ALLA TRE.

Vänta, så får ni väl se! Ja, vi ä’ glada, fria, unga, o. s. v.

ko-ko och pooh-bah uppträda.

KO-KO.

Ändtligen får jag hälsa dig välkommen,Sjustjärnans Syskonbarn, min blomstrande brud, min rosenkanin!

YUM-YUM.

Ni tänker väl inte omfamna mig, så att alla de här japaneserna stå och se på?

KO-KO.

Hvarför inte det, min smultronblomma? Jag tänker gifta mig med dig också, så att alla de här japaneserna stå och se på!

Systrarna hviska till hvarandra.

TITTI-SING.

Ah-ja, hvad gör det! Han är ju vår förmyndare! . . . Blunda bara!

PEEP-BO.

Inte tjänar det till att bråka med gubben! . . . Blunda bara!

TITTI-SING.

Han är ju i alla fall din fästman . . . Hu!

PEEP-BO.

Så han har väl rättighet kanske . . . Hu!

YUM-YUM.

Ja, då är det väl så godt jag blundar, då . . . Hu! (Stiger fram.) Var så god!

KO-KO,
till Pooh-Bah.

Hvad säger Erke-pappa?

POOH-BAH.

Han opponerar sig.

KO-KO.

Nå, Fröjd-pappa då?

POOH-BAH.

Han säger — kyss till!

KO-KO.

Alltså, jag kysser till!
Han kysser Yum-Yum på kinden.

YUM-YUM.

Var det alltihop? Det sa’ ju inte smack en gång?

TITTI-SING OCH PEEP-BO.

Var det mycket otäckt?

YUM-YUM.

Åh nej, inte så värst, vet ni!

nanki-poo uppträder.

KO-KO.

Ljufva trillingsystrar, ni har väl aldrig känt en bödelskyss på era rosenläppar?

YUM-YUM.

Nej, det hade vi inte någon lärare i.

TITTI-SING.

Vi bådo nog föreståndarskan . . .

YUM-YUM.

Skorpionens moster . . .

TITTI-SING.

. . . att få, men . . .PEEP-BO.

. . . hon var så rädd för karlar, så! Hon tyckte bara om . . .

TITTI-SING.

. . . religions-farbror!

KO-KO.

Och ni, era små skälmungar, hvilken lärare tyckte ni bäst om?

YUM-YUM,
slår ned ögonen.

Gymnastikläraren . . .

Paus.

TITTI-SING,
får se Nanki-Poo.

Nej, är det möjligt?

YUM-YUM.

Hvad är det?

PEEP-BO.

Han här, den vackra gossen!
Systrarna springa Nanki-Poo till mötes.

KOKO.

Hvad nu då?

YUM-YUM, TITTI-SING OCH PEEP-BO.

Välkommen! Välkommen!

KO-KO.

Hvem är det?

YUM-YUM.

Oj-oj-oj, så roligt att ni är här! Kommer ni ihåg, när vi sågo hvarandra sist? I Pim-Pims lustgård! Nuhar jag slutat i skolan! Åh, ni kan inte tänka er, hvad jag har fått vackra betyg!

TITTI-SING,
samtidigt.

Oj-oj-oj, så lustigt! Det är snart ett helt år sedan vi sågo hvarandra. Har jag inte blifvit stor? Och så bra jag kan sminka mig sen! Och sådana betyg jag har fått! Ni skall få se!

PEEP-BO,
samtidigt.

Oj-oj-oj, nej, men se på den då! Hvar har ni varit? Har ni fått någon annan fästmö? Eller är ni Yum-Yum trogen? Kan ni tänka er, i innanläsning fick jag högsta betyget af oss alla tre!

KO-KO.

Det var ett ohyggligt kackel! Hvad är det där för en gök?

YUM-YUM.

Det är den där vackra gossen i Pim-Pims lustgård, Nanki-Poo.

TITTI-SING,
samtidigt.

Han är tenor och spelar trumma; Nanki-Poo! Känner ni honom?

PEEP-BO,
samtidigt.

Nanki-Poo, den där söta, snälla, rara gossen i musiken!

KO-KO.

En i sänder! En i sänder!

YUM-YUM.

Han heter Nanki-Poo!TITTI-SING.

Och är tenor!

PEEP-BO.

Och söt!

pish-tush uppträder.

NANKI-POO,
till Ko-Ko.

Höga Stor-Kuku, Solens Broders högra hand. Jag har olyckan att älska din brud! Låt din vredes flammor . . .

KO-KO.

Vrede? Hvarför det? Jag älskar henne, jag med, den lilla silfvermyggan! Är hon inte förförisk med sitt svarta hår, sitt fina hull, sina genomskinliga öron och sina mandelformade ögon? När hon gråter, så gråter hon rama mandelmjölken!

YUM-YUM,

Ni tillåtet således . . .

NANKI-POO.

. . . att vi älska hvarandra?

KO-KO.

Privatim känner jag mig smickrad af att se oss ha samma smak. Men som brudgum och Öfverste-mästerman ser

jag min egentliga fördel — i din nackdel!

YUM-YUM.

Nanki-Poo!

KO-KO.

Stopp litet! För bort honom!

YUM-YUM.

Föra bort honom? Nej! Nej!PISH-TUSH.

Marsch!

NANKI-P00.

Nej, nej! Vädurens Fackla, släpp mig! Släpp mig! Hör ni! Släpp mig!

pisK-Tusn släpar bon nanki-poo.

YUM-YUM.

Det är styggt, det är grymt, det är elakt att inte unna mig få ha så mycket som den minsta lilla trumslagare i fred!

ko-ko.

Hon kallar tenoren för sin lilla trumslagare — jo, det skulle han höra!

TITTI-SING,

som får se Pooh-Bah stå orörlig som en bildstod.

Nej, men titta, hvad är det där för en tosing?

PEEP-B0.

Det är visst en porslinsgubbe.

TITTI-SING.

Eller en nötknäppare.

YUM-YUM.

Han ser förr ut som en sparbössa. Ska vi leka med honom? Pip, gubben lilla! . . . Hu då!

TITTI-SING 0C11 PEEP-B0.

Usch då, hvad var det?

YUM-YUM.

Försök, så får ni väl se!TITTI-SING OCH PEEP-BO.

Pip! . . . Hu då!

YUM-YUM.

Han är visst af kautschuk!

ko-ko,

för sig.

Ha, ha, ha!

YUXl-YUM.

En gång till!

YUM-YUM, TITTI-SING OCH PEEP-BO.

Pip!

POOH-BAH.

Hi. hi, hi!

YUM-YUM, TITTI-SING OCH PEEP-BO.

Han är Jefvande!

KO-KO.

Tillåt mig presentera för er Japans förnämsta äd-och rikets Universal-Kuku.

, YUM-YUM, TITTI-SING OCH PEEP-BO.

Oh!

KO-KO, tiil Pooh Bah.

Nå, hvad tycks?

POOH-BAH.

Som Kavalleri-Kuku är jag blixt förtjust!

KO-KO.

Tänk på Erke-pappa!TITTI-SIXG-

Ah, hvad han är lustig!

YUM-YUM, TITTI-SIXG OCH PEEP-BO.

Pip, Erke-pappa!

POOH-BAH.

Vill ni låta ... Hi, hi, hi . . . Vill ni låta bli

bara!

YUM-YUM, TITTI-SING OCH PEEP-BO.

Pip!

KO-KO.

Hvad gör ni, flickungar? Inte får ni kittla Månans Kusin på magen! Gubben blir utom sig. Gå och bed genast om förlåtelse!

msh-tush återkommer.

N:o 8- Kvartett och damkor.

YUM-YUM, TITTI-SING OCH PEEP-BO.

Förlåt, om vi mot etikett ha syndat och mot bättre vett!

Här stå vi nu och titta ner, och lofva aldrig kittlas mer.

YUM-YUM.

Vi lofva bättra oss, fast sent!

Det var dock ej så illa ment!

TITTI-SING.

Ack, vredgas icke på oss mer, vi bedja er!

Kom, dansa och var god igen, vår kära vän!

Tra la la la!YUM-YUM, TITTI-SING OCH PEEP-BO.

Vi skola aldrig skämta mer, vi lofva er!

Tra la la la!

ALLA.

Kom, dansa, och var god igen, vår kära vän!

Tra la la la!

POOH-BAH.

Här hjälper ej föreställning mer, det folkvett är, som fattas er!

Att ha respekt för min person, ni borde lärt er i pension!

PISH-TUSH.

Men slutar ni med skoj och skämt, han låter udda vara jämt!

POOH-BAH.

Ja, jag skall inte vredgas mer, små kryp, på er, om blott ni kunna, som ni sagt, ta er i akt!

Tra la la la!

YUM-YUM, TITTI-SING OCH PEEP-BO.

Vi lofva bättra oss bestämt, och utan skämt!

Tra la la la!

ALLA.

Kom, dansa och var god igen, vår kära vän!

Tra la la la!

Alla ut, utom YUM-YUM.YUM-YUM,

ensam.

Och det är med den där otäcka karlen, jag skulle gifta mig! Nej, hällre ville jag bli en stackars kristen flicka och hela mitt lif sitta och gråta utanför de sju himlaportarna . . . och aldrig slippa in . . . och glömma Nanki-Poo . . . Ack, min stackars ljufva gosse! Kanske han redan är död! . . . Nanki-Poo! Nanki-Poo!

NANKI-POO,

utanför.

Hvem ropar mig? . . . Yum-Yum! . . . Du här?

NANKI-POO uppträder.

YUM-YUM.

Du lefver!

NANKI-POO.

Du är inte gift?

YUM-YUM.

Nej, det dröjer visst ännu en kvart eller tjugu minuter . . .

NANKI-POO.

Och dem vill du skänka mig?

YUM-YUM.

Ack, en hel evighet, om jag bara kunde!

NANKI-POO.

Svara nej i brudstolen!

YUM-YUM.

Hvad hjälper det? Min förmyndare låter mig i alla fal! inte gifta mig med en så oändligt enkel trumslagare som du.NANKI-POO.

Så få vi vänta, tills du blir myndig.

YUM-YUM.

Här i Japan bli inte flickorna myndiga förr än de äro femti år . . .

NANKI-POO,

nedslagen.

Ja, det är så, det . . .

YUM-YUM.

Då skulle vi gå och sukta i trettitre och ett halft år!

NANKI-POO.

Ja, visst det, ja . . .

. Paus.

YUM-YUM.

lifligt.

Ska vi försöka?

NANKI-POO.

Ne-ej, det är inte stort värdt . . . Det är synd, att du inte skall vara litet äldre!

YUM-YUM.

Ja, det är det! Men det rår jag inte för. Sånt ligger i ens natur. Inte rår du till exempel för, att du är tenor?

NANKI-POO.

Nej, men det hindrar mig då inte från att gifta mig åtminstone!

YUM-YUM.

Nej, det förstås! Men din låga börd är nästan

värre.NANKI-POO,

afsides.

Jag säger henne allt — hon förråder mig inte! (Högt.) Hör mig Yum-Yum, jag har en hemlighet att anförtro dig.

YUM-YUM.

Jag blir riktigt hjärtängslig!

NANKI-POO.

Jag är ingen riktig musikant . . .

YUM-YUM, . lifligt.

Det anade jag strax jag hörde dig spela.

NANKI-POO.

Och jag är inte häller så simpel, som jag ser ut.

YUM-YUM.

Inte? . . . Åh, så roligt!

NANKI-POO.

Jag är ingen annan än Solens Brorson, och Mi-kadon är min far!

YUM-YUM.

Vid himlens alla fröjder! . . . Du? . . . Mika-dons son!

Hou faller ned på sitt ansigte.

NANKI-POO.

Stig upp, Yum-Yum, min tusensköna, och hör hvad jag har att berätta dig. (Yum-Yum stiger upp.) Du vet, att min fader är en sträng sedlighetsväktare, sominte tillåter den minsta lilla lördags-cirkel, och som bestraffar den allra oskyldigaste lilla kärleksmuntration med döden.

YUM-YUM.

Hu då! Hvad är det då värdt, att vi gifta oss!

NANKI-POO.

Han riktigt vurmar för att gå omkring och snoka reda på brutna löften och sånt där. . . Alltnog! Det var vid ett litet danskolifej på hofvet för ungefär ett år sedan, som jag var tvungen att för etikettens skull bjuda upp en gammal ful kammarnucka, som heter Iva-ti-sha. Hon misstydde min anhållan, upptog den som ett frieri, slog ned sina krokodilögon och svarade: Jag skall fråga mamma!

YUM-YUM.

Fy, en sån sumpråtta!

NANKI-POO.

Och hon ville inte ta reson häller! Hon gjorde sig till för pappa, sade, att jag gifvit henne hulda löften och allt möjligt . . . Och hvad skulle gubben göra? Han dömde mig att gifta mig med Katisha eller — ritsch-ratsch!

YUM-YUM.

Tänk en så'n klibbig träskpadda! Det var hon som stälde till alltihop, förstås!

NANKI-POO.

Jag hade då ingen annan råd än att fly! . . . Sen vet du hvad som händt, och huru jag förlorade mitt hjärta i Pim-Pims lustgård.

YUM-YUM,

O, ers höghet, kom mig inte så nära! Tänk på er höge fader! Ni kan bli dömd till döden en gång till!NANKI-POO.

Inte om jag gifter mig!

YUM-YUM.

Med mig, en stackars kiselsten under er fot? . . . Ack, det tänker ni inte på!

NANKI-POO.

Hvem säger det? . . . Yum-Yum, vi äro ensamma . . . ingen ser oss . . .

YUM-YUM.

Men lagen . . . lagen!

NANKI-POO.

Ack, fördömda lag! Funnes inte den, kunde vi nu sätta oss så här . . . tätt intill hvarandra , . .

YUM-YUM.

Men i stället måste vi hålla oss på en kilometers afstånd . . .

NANKI-POO.

Annars kunde jag få blicka in i dina mandelfor-miga ögon, som du ärft af sjustjärnan, och smeka din konstrikt bemålade kind . . .

YUM-YUM.

Usch ja, hvad det här är tråkigt!

NANKI-POO,

lifligt.

Ska vi fuska litet?

YUM-YUM.

Nej, liu då!NANKI-POO •

Bara en liten kyss på ditt rosenöra?

YUM-YUM.

Då vore det väl mycket trefligare att kyssas ordentligt med ens! . . . Men vi törs inte!

NANKI-POO.

För den där otäcka lagen!

YUM-YUM.

Och för den där nedriga Ko-Ko!

N:o g. Duett.

NANKI-POO.

Sorg och saknad stå mig åter, lutan har blott klagoljud.

Ko-Ko får hvad jag begråter,

Ko-Ko för dig hem som brud.

Kunde hela verlden skåda, huru öm vår kärlek är!

O, fann jag blott mod för båda, tusenfalt vi kystes här!

YUM-YUM.

Gärna kysstes jag con fuoco, älskade, men stopp un poco! '

Fara hotar dig in loco, sen jag fästmö blef åt Ko-Ko.

NANKI-POO-

Vilja ljufva läppar skänka hoppets ord, hvartill jag lyss?

Törs jag drömma, törs jag tänka?

Får jag än en enda kyss, ljuflig som jag drömde nyss?Fast jag tigger . . . och du ler, vi våga ingen mer!

YC.M-YUM.

Ingen mer!

NANKI-POO.

Ack fast jag tigger . . . och du ler?

YUM-YUM.

Nej, ingen mer!

NANKI-POO.

Ack, men du ler . . .

YUM-YUM.

Ack, fast du ber . . .

NANKI-POO.

. . . om mer!

BÅDA.

Vi våga aldrig, aldrig mer!

Båda skynda ut åt olika håll. POOH-BAH och PISH-TUSH uppträda och leta efter Ko-Ko. De gå. ko-ko uppträder.

KO-KO,

ensam.

Dår sväfvar min smekande vestanvind in mellan lustgårdens tulpaner, bananer och plataner! Du blommornas blomma i den japanska kvinnans vår. du purpurfjäril i rosens doft . .. Ack nej, ungmön liknar snarare den dansande myggan, som klär sig till brud i guldflugans vingar, för att sedan lik spindeln väfva sitt giftiga nät kring mannen och slutligen en gång bli en gammal bitbagge!

POOH-BAH och PISH-TUSH uppträda.PISH-TUSH.

Stor-Kuku!

KO-KO,

tankfull, utan att märka de andra.

Poesien pryder livarje människa — äfven statsmannen!

POOH-BAH.

•Stor-Kuku!

KO-KO.

Jaså, de där myrslokarna igen! Drömmarnas frid är mig förmenad . . . Hvad är det?

PISH-TUSH.

Vi bringa en skrifvelse från Solens Broder.

KO-KO.

Från Mikadon?

PISH-TUSH OCH POOH-BAH.

Från Mikadon!

pish-tush ger Ko-Ko ett bref.

KO-KO.

Hvad vill han? Hvar . . . Hvar har jag mina glasögon?

PISH-TUSH.

Kanske hos glasmästarn?

De sätta sig.

KO-KO.

Nej här! Alltså ... Ha! Det är något rysligt!

PISH-TUSH.

Behagar du kanske meddela oss . . .?KO-KO.

Jag ser inte ett ord! Det svartnar för mina glasögon . . . Läs du!

PISH-TUSH, tar brefvet och försöker läsa.

>Ö> . . .

KO-KO OCH POOH-BAH. •

>Ö> . . .?

PISH-TUSH.

Det var ytterst märkvärdigt!

KO-KO.

H vilket?

PISH-TUSH.

Att det börjar med »Ö> . . . Brukar man inte börja med »A>?

POOH-BAH.

A-B-C-D . . . (Fortsätter alfabetet halfhögt.)

KO-KO.

Tag det som det står för den här gången! — ?ö» . . . Blir det något mer?

PISH-TUSH.

»V . . . Verst . . .»

KO-KO.

Kommer det värsta först? Jo, då måtte det bli trefligt på slutet!

PISH-TUSH.

>M . . . mäst ...»KO-KO

Jaså, det mesta också ... Ja, det är så godt,

det!

pish-tush.

»er . . . m . . . a . . . n.»

KO-KO.

> Öfverste-mästerman!»

ALLA TRE.

Öfverste-mästerman!

PISH-TUSH, stafvar sig fram.

>När jag gaf dig din sys . . , sys . . . syster? . ..

KO-KO.

Kar ingen syster!

PISH-TUSH.

jSyss . . . syssla? skall det vara! Det står på andra sidan.

KO-KO OOH POOH-BAH.

Aha!

PISH-TUSH.

rNär jag gaf dig din syssla, var det emedan jag å . . . ås . . . åsna» . . .

KO-KO.

Åsna . . .? Kallar han sig sjelf för åsna?

PISH-TUSH. Nej, det skall väl vara du!KO-KO.

lag hit eländet! (Rycker till sig brefvet och läser.) »Astundade» står det. (Till Pooh-Bah om Pish-Tush.) Den där karlen kan ju inte läsa orthopädiskt en gång! (Läser äter.) »När jag gaf dig din syssla, så var det emedan jag åstundade en räf . . . nej, räfst bland mina undersåtar. Men jag har ännu icke hört af ... en enda afrättning . . . Öm du icke inom en månad verkstält åtminstone en sådan, skall du själf ... af . . . af . . .»

PISH-TUSH.

»Af . . . ätas»!

POOH-BAH.

Nej — >afrättas» . . .

KO-KO.

Nej . . . nej . . , »afsättas» skall det visst vara!

POOH-BAH.

Ja, hvilket är det nu?

KO-KO.

Det är omöjligt att afgöra!

De stiga upp.

POOH-BAH OCH PISH-TUSH.

Afsättas — afrättas — afätas!

KO-KO.

Ah, jag fega usling, som inte haft mod att nacka så mycket som den oförargligaste missionär en gång!

POOH-BAH.

Men du talade ju om varmt, rykande blod i din bröllopsbägare?KO-KO.

Ack, det var bara skryt!

POOH-BAH.

Dina 777 halshuggna ryttare då?

KO-KO.

Profryttare . . . (Suckar.) Skryt, bara skryt! POOH-BAH.

Medicinalrådet också . . . som vi åto opp? KO-KO.

Nej, medicinalrådet hade nog sin riktighet, men hvad är det iör krafs att komma med?

PISH-TUSH.

Du får skaffa någon!

KO-KO.

Skaffa? Hvar, när och hur?

PISH-TUSH.

Man är sig själf närmast . . .

KO-KO.

Mig själf?

PISH-TUSH.

Ja, därhän lär det väl ändå gå.

POOH-BAH OCH PISH-TUSH.

Afsättas . . . afrättas . . . afätas!

KO-KO.

Ni riktigt skrämmer mig!POOH-BAH OCH PISH-TUSH.

Stackars Stor-Kuku!

KO-KO.

Egenhändigt . . .?

PISH-TUSH.

Om jag skulle inta din plats . . .?

KO-KO.

Heder och tack, ädle vän, Vädurens Fackla! Jag skall hugga så sansadt jag kan.

PISH-TUSH.

Xej, om jag intar din plats, så blir det väl jag, som hugger!

KO-KO.

Jaså, på det sättet! Nej, jag tackar! — Hur är det med dig, ädle Universal-Kuku, Månans Kusin, är inte du häller trött på lifvet ?

POOH-BAH.

Nej tack, jag är nöjd, som jag har det, jag!

KO-KO.

Hm . . . Hm . . . Om jag är frikostig?

POO-BAH.

Inte ändå!

KO-KO.

Accept på tre månader?

POOH-BAH OCH PISH-TUSH.

Ha, ha, ha!KO-KO.

Kontant!

Pooh-Bah ruskar pd hufvudet.

N:o 10. Terzett.

POOH-BAH.

Ack, allt ifrån min barndom var jag mycket mån, i all min dar, om vett och skick,

i ord och blick, att ej jag fick den minsta klick!

Om svårighet,

besvär, förtret

jag förutser,

jag tackar er

och strax mig undanber.

PISH-TUSH.

Ja, detta är min mening ock!

Jag fruktan bär tör gammalt skrock, och nöjes med vår ärfda sed.

Och därför ar min tanke just, att stort besvär ger ingen lust.

Det synes snart helt uppenbart och solskensklart!

KO-KO.

Ja, inför er strax tappt jag ger,och döljer ej mer,

att hälst jag ser,

om någon man

det finnas kan,

som äger mod

och kyligt blod

och vet ett sätt

att blifva lätt

på lifvet mätt,

så man gladt slår reträtt.

ALLA THE.

Ju detta är min mening ock!

o. s. v.

KO-KO.

När jag fick kall som mästerman, jag glömde all den risk minsann, som nu i dag, det säger jag,

gör mig för yrket mindre svag

POOH-BAH.

Jag skulle sagt, att rang och makt och ära tycks mig vara lyx.

Den ståten all jag afstå skall, och vara nöjd i alla fall!

[-PISH-TUSH-Ej-]

{+PISH-TUSH- Ej+} gunst begär ett modigt bröst, och äran lär mig föga tröst.

Hvad gagnar välatt ha befäl,

, om man skall slå sig själf ihjäl!

ALLA TRE.

Det vore verkligen en smula för burleskt att sitta uti kurran blott och ha det beskt, tills någon kom på den idén att med ett svärd befria en ur fängelset och denna verld!

Har man geni, är fördomsfri och hemma i skarprätteri, så är det ytterligt burleskt och smakar sannerligen beskt, att plötsligt nackad bli af någon, mera slängd uti en-gros-skarprätteri!

POOH-BAH och PISH-TUSH gå.

KO-KO,

ensam.

Jag har upplefvat mycket komiskt i min dar, men något mera genomkomiskt kunde inte en gång hända på min graf, än om någon nu kom och sade, att jag nånsin i hela mitt lif varit mera skräddare än i detta heliga ögonblick! Jag har inte det ringaste mästerma-nér, och jag kan inte . . . jag kan absolut inte se blod! Alltihop blir på sin höjd ett okonstladt, ordinärt själf-mord utan aflägsnaste spår till piff.

NANKI-POO uppträder med en snara af bast i handen.

NANKI-POO.

Lifvet är en börda, som den flätade basten må taga i sitt hägn! Men här skall det ske! På vägen till altaret skall hon se mitt lik!

KO-KO.

Hvad är det där för en? Trumslagarn . . . Hvad skall du med repet?NANKl-POO. Jag skall gå och hänga mig.

KO-KO.

Hvarför det då?

nanki-poo. Det borde du bäst veta!

KO-KO.

Arma usling!

NANKI-POO.

Jag kan inte lefva utan Yum-Yum!

Han vill gå.

KO-KO, hejdar honom.

Stopp litet! Ar det allvar?

NANKI-POO,

Det skall jag visa dig!

Han vill åter gå.

KO-KO.

Stopp, säger jag! Utomordentliga yngling, hör hvad jag har att säga. Om ditt beslut står fast att utbyta lifvet på en pinne mot döden på ett streck . . .

NANKl-POO.

Det står fast!

KO-KO.

Vill du . . . vill du inte då öfverlemna affären åt mig?

NANKI-POO.

Hvilken affär?KO-KO.

Jag skall behandla dig efter alla konstens regler! Och med min lilla sabel det skall gå tusen gånger kvickare än med det starkaste rep från Yok-o-ha-ma.

NANKI-POO.

Skulle du . . . mig . . .?

KO-KO.

Du har en månad på dig, men du skall få lefva som om livar dag vore den sista. Verlden skall på fyra veckor bjuda dig sina mest förföriska fröjder . . . Jag skall betala, jag! . . . Och när sista dagens sol rinner upp och du lemnar din hydda, skall du mötas på tröskeln af femtio hvita tärnor med tulpaner i sina händer och femtio med lampor på sina liufvuden, hvilka skola ledsaga dig till afrättsplatsen . . . Där skal! det bli musik, fyrverkeri, bålar, påbredda smörgåsar och strutar med sylt, och allt, hvad du vill, bara du låter mig ta ditt hufvud! . . . Yum-Yum, som du älskar skall få gå vid din sida och gråta ned hela sin brud-klädning, och . . .

NANKI-POO.

Tror ni, att Yum-Yum skulle gråta öfver mig?

KO-KO.

Om . . .? Sjöar!

NANKI-POO.

Ja, då tar jag visst inte lifvet af mig!

KO-KO.

Du sade ju nyss, att du inte kunde lefva utan henne?

NANKI-POO.

Ja, men vid närmare eftertanke finner jag, att det fins millioner utom mig, som nödgas lefva utanhenne! . . . Jag får gå omkring och trumma tills hon blir enka.

KO-KO.

Hm . . .

NANKI-POO.

Var det något?

KO-KO.

Det vore mera stil i att dö, vet du! Mera ädelt, mera nobelt, mera kukuliskt!

NANKI-POO.

Måhända!

KO-KO.

Bara ett enda litet smalt snitt . . . Ri-i-itsch . . . och du är en hjälte, arma usling!

NANKI-POO.

Hvad är du då?

KO-KO.

Ack, min unga vän, tala inte om det! NANKI-POO.

Nåväl! Jag går in på förslaget, men på ett vilkor. KO-KO.

Beviljas!

NANKI-POO.

Yum-Yum skall bli min maka under dessa trettio dagar! Se där, vilkoret!

KO-KO.

Det är omöjligt! Jag skall ju gifta mig med henne, jag själf, om en kvarts timme.

NANKI-POO.

I så fall — farväl!

Han gör min af att gå.KO-KO, hejdar honom.

Lugn, lugn! Betänk Yum-Yum har varit min fästmö i två år.

NANKI-POO.

Om en månad blir hon din maka, bara jag är. ..

KO-KO.

Det är orimligt, det är oerhördt, det är nästan oförskämdt!

NANKI-POO.

Ja, visst är det det! Farväl alltså!

Han lägger snaran om sin hals, Ko-Ko hejdar honom.

KO-KO.

Stopp, stopp, stopp då! Ta’na! . . . Hvad skall jag göra? . . . Smekmånaden blir din!

NANKI-POO.

Och enkan din! O, Solens Son, rikets ljus, rättvisans värn, hur skall jag kunna tacka dig!

ko-ko.

Ack, jag begär ingenting. Du skall bara låta bli att väcka någon fördom hos henne — mot mig! Krossa inte barnets illusioner!

NANKI-POO.

Det behöfs inte!

KO-KO.

Fäll snarare ett litet godt ord för mig då och då, när det faller sig . . . åtminstone mot slutet!NANKI-POO.

Ja, det skall jag visst, det! Någon kommer . . Farväl!

nanki-poo går. Kören uppträder.

N:o 11. Final..

KÖR.

Man talar om ett herskarbref, hvari du åter lifdömd blef!

Vi fråga blott, hur det har gått, om du ej medel till din räddning fått? nanki-poo uppträder, derpå yum-yum, titti-sing och fkkf-bo.

POOH-BAH.

Hör mig, för allas väl ditt hufvud offra måste du!

KO-KO.

Ett annat mera värdigt hufvud fins att offra nu!

KÖR.

På japanesiska vi ropa högt och klart:

Hvem har du till ditt offer valt? Du svare snart!

KO-KO.

Jo, Nanki-Poo !

KÖR.

Hell Nanki-Poo!

KO-KO.

Han dör för mig!

Han offrar sig!

Hvad han begär därför jag ock vill gifva: Yum-Yutn hans fru en månads tid må blifva!

Jag vet nog hvilket offer, som jag gör,men litet må man kosta på!

Den lilla enkan sedan mig tillhör, och det är vackert så!

KÖR.

Han nöjs att enkan få, och det är vackert så!

KO-KO.

Så ta'na då! nanki-poo och YUM-YUM omfamna hvarandra.

NANKI-POO.

Nu tviflets plåga svunnit har!

YUM-YUM.

Och hoppets sol skall stråla klar!

NANKI-POO.

Af fröjd och glädje jublar jag!

YUM-YUM.

Vi njuta må i fulla drag!

ALLA.

Nu må vår fröjd i sång bli röjd, i bröllopsdans och festers glans!

Ack, glädje, fröjd och munterhet allena skänka salighet!

KÖR.

Ja, glädje, fröjd och munterhet ge oss lycksalighet!

TITTI-SING.

Ack, huru kort, ej ens ett år...PEEP-BO.

Ni kärlekslyckan njuta får!

PISH-TUSH OCH POOH-BAH.

Ni njuta får men njuta forti

TITTI-S1NG.

En månad, ack, det är ej stort!

NANKI-POO, PISH-TUSH OCH PEEP-BO.

Nu må vår fröjd, i sång bli röjd o. s v.

POOH-BAH.

En månad högst han dig beskärt att lefva med din fru, och därför tycks mig knappast värdt att jubla, Nanki-Poo!

Men som ett lefve höjas bör, och jag för ordet nu, så vill jag hälsa dig, som dör,

Hell, lefve Nanki-Poo!

KÖR.

Ja, njut blott af den kärleksdröm så kort ni fick, som fröjd er gaf, ett ögonblick!

Kringjubla nu de unga tu på deras lyckodag, på deras korta lyckodag!

KA-TI-SHA med följe uppträder. KA-TI-SHA.

Ha, hållen upp! Och hören nu på mig!KÖR.

Du stör vår fest! Hvem har väl kallat di Hvad vill, hvad söker du?

KA-TI-SHA.

Den hycklande förrädarn Nanki-Poo jag söker, som mig öfvergifvit har!

KÖR.

Försvinn Ka-ti-sha, gå din väg!

KA-TI-SHA.

Han svor en helig ed att stanna kvar! KÖR.

Han dig försmått, så gå din väg!

NANKI-POO.

Ka-ti-sha får ej här ta ordet!'

KA-TI-SHA.

Jag viker ej! Jag hämnas skall, jag svor Du narr, du vet ej, hvart kärlek trår! Den blinde ser ej, hvad han försmår, den stumme spörjer ej kvalfullt bröst, den döfve hör inte kärleks röst.

O säg, hvarför du stum dig gör och blind, och döf, fast du mig hör?

Ett ord! Kläd mig i bröllopsskrud och tag mig, yngling, till din brud!

KÖR.

Säg om du antar hennes bud?

Hvem är af dem din rätta brud?

KA-TI-SHA, om Yum-Yum.

Det ögat stjäl sig in i hans bröst, den munnen frestar med kärlig röst,

den läppens leende lockar trolskt,

den stämmans ljufhet bedårar dolskt!Till Nanki-Poo.

Du lyssnat till hvad falskhet sagt, hon dig förfört med trolldoms makt.

Hon öppnar sina armar.

Se här den blick, den röst, den famn, som öppnar dig en lyckans hamn!

Blif min, jag dig besvär i kärleks namn!

KÖR.

Se där den blick, den röst, den famn, som öppnar dig en kärleks hamn!

TITTI-SING.

Nu ha vi klagovisan hört och den så djupt vårt hjärta rört, att vi må skratta!

Att Nanki-Poo dig öfverger och mer behag i Yum-Yum ser, är lätt att fatta!

Nyss han friat till fröken Yum-Yum.

KÖR.

Yum-Yum!

TITTl-SING.

Han älskar sin maka, och älskas tillbaka med kärlek, som inte är ljum!

Tig därföre du och var stum!

Kom, dansa med oss och Yum-Yum! Försök sen att fånga , bland karlarna många en ann, om du ej är för dum!

KÖR.

Han älskar sin maka. o. s. v.TITTI-SING.

Ack, mannen är alltid så dum, dum, dum! Han tjusas af kvinnornas — lim, lim, hm! Du säkert kan fånga bland karlarna många en herre och make — ty mannen, ack, mannen är dum! Visst är du en drake, men gör dig blott till, du får hvad du vill — ty mannen, ack, mannen är dum, så innerligt, innerligt dum!

. KÖR.

Ja, mannen är alltid så dum! o. s. v.

KA-TI-SHA.

Mig öfvergifva!

O, allt är slut!

Jag ville rifva hans ögon ut!

Förgäfves gjuter jag tröstlös tår, han mig förskjuter och hjärtlöst från mig går . , .

Jag ensam tröstlös står!

Till Nanki-Poo.

Bedragare, du skali ångra detta dåd.

Nu bort all hänsyn! Vänta ingen nåd! Jag har ej skäl att mig förbarma!

NANKI-POO.

Hon dristar sig!

KA-TI-SHA.

Välan så hör ... O, ve mig arma!

NANKI-POO.

Hon röjer mig!KA-TI-SHA.

Hvem denne är, vill jag er säga!

NAJJKI-POO.

Skrik! Skrik! Jag ber er!

KA-TI-SHA.

Han är en son till er . . .

KÖR, öfverröstar henne.

O ni! bik-ku-ri shak-ku*ri to!

KA-TI-SHA.

Förgäfves vågar han att det förneka! Han är den ende sonen till er . . .

KÖR.

O ni, bik-ku-ri shak-ku-ri to!

KA-TI-SHA.

Så hör! Trots allt ert väsen Han är en son till . . .

KÖR.

0 ni, bik-ku-ri shak-ku-ri to!

KA-TI-SHA.

En son till er . . .

KÖR.

O, ni bik-ku-ri shak-ku-ri to!

KA-TI-SHA.

Som åskans dån och klockors bång mig öfverrösta må er sång,

1 vrede själf jag sjunger med, tills du, mitt hjärta, finner fred!KÖR.

Du gärna klandra må vår såivg!

Vi sjunga alla på en gång din jämmerlåt att tysta ned, till dess du lemnar oss i fred!

KA-TI-SHA.

Jag ilar genast till hans far, och snart den gamle här ni har!

KÖR.

Ja, hvad du gör, gör bara snart, ty här blir bröllop i en fart!

YUM-YUM.

Vår lycka grymt hon hotat har!

NANKI-POO.

Den strålar åter, ljus och klar.

NANKI-POO, YUM-YUM OCH KÖR.

Af liarm du gärna rasa må, vi skrämmas ej däraf ändå!

Ty tros och kärleks starka makt har hatets ondska nederlagt.

KA-TI-SHA.

Min hämd skall komma stark och snar! Jag till Mikadon går, hans far! '

KÖR.

Vår lycka grymt hon hotat har, men åter solen strålar klar!

Så må vår fröjd, vår bröllopsfröjd, bli festligt röjd med sång och dans i solskensglans!

Hell, glädje, fröjd och munterhet, som skänka oss lycksalighet!ANDRA AKTEN.

Japansk trädgård och palats, yum-yum sminkas och klädes till brud af sina systrar titti-sing och peef-bo. De äro omgifna af unga flickor, lutspelerskor och tjänarinnor.

N:o 1. Solo och kör.

FLICKORNAS KÖR.

Unga, vackra brud i din lyckas glans, klädd i bröllopsskrud, krönt af blommors krans, smärt som skogens hind, barmen hög ocli rund, rosigt sminkad kind, liten purpurmund!

Konsten har förenat sig, med natur att smycka dig.

TITTI-SING.

Allt hvad ljuft du drömt, sen du hjärta fick, återspeglas ömt i din brudgums blick.

När han nalkas dig, om du darrar då, hjärta öppna dig, rodnad kom och gå!

Bruden lofvar till sin död dela makens lust och nöd!

FLICKORNAS KÖR. .

Unga, vackra brud

o. s. v.

Alla gå utom YUM-YUM.YUM-YU.M,

ensam.

Ar jag då så vacker, eftersom (le alla gifva mig så vackra namn? Sjustjärnans syskonbarn, morgonens rosenlampa och aftonstjärnans dotter. Min moder kallade mig sitt månskensbarn, och min fader nämde mig sin solstråle. När hon tog mig i sin famn, försjönk hon i drömmar och kysste mig leende, och när jag luggade min far, skrattade han, så att hans tänder lyste som musslans perlor och hans ögon som ädelstenar ... Då förstod jag det ej, men kanske nu . . . Ty när jag ser solen, fröjdas jag, och månskenet skänker mig drömmarnas sköna bilder!

N:o 2. Hymn.

YUM-YU.M.

Du sol som huld ditt rika guld strör vida öfver verlden, som lika blid till evig tid fullbordar himmelsfärden, ditt majestät vid hvarje fjät i nya strålar glänser,

och hvart du styr, ju natten flyr för solljus utan gränser!

Mig ofta liknar man vid solskensdag . . .

Vi känna nog hvarann min sol och jag!

När solen svann, se månen, han, •

som troget följer henne, i stråledans med silfverglans från stjärnesiradt änne!Du skänker tröst åt kvalfullt bröst och lyser frid därinne, och drömmar ger, när du ser ner på borgens torn och tinne.

I tysta drömmar fann jag städs behag . . .

Ack, blott du tiga kan, nog tiger jag!

YUM-YUM går. TITTI-SING och PEEP-BO uppträda. TITTI-SING.

Yum-Yum!

PEEP-BO.

Hon är inte här.

TITTI-SING.

Yum-Yum! Där kommer hon!

YUM-YUM uppträder.

YUM-YUM.

År det ni, mina ljufva trillingsystrar! Vet ni, jag är den allra lyckligaste flicka i hela Japan!

peep-bo.

Säg hällre nästan den allra lyckligaste!

. YUM-YUM.

Nästan? Hvarför det?

PEEP-BO.

Om en månad är det ju slut.

YUM-YUM.

Ack, ja . . .

TITTI-SING.

Det är väl inte värdt att gråta för nu! Om fyra veckor kanske du är lika glad öfver att vara enka!PEEP-BO.

Ja, det säger jag med!

YUM-YUM.

Fy, hvad ni är otäcka! Hur kan ni ha hjärta att tala till mig på det sättet på min bröllopsdag?

NANKi-POO och pish-tush uppträda.

NANKI-POO.

Hvad nu? Tårar? I dag?

YUM-YUM.

Ja, det är mina trillingsystrar, de metmaskarna, som reta mig!

TITTI-SING.

Jag retas visst inte!

PEEP-BO.

Vi ha inte sagt ett ord!

YUM-YUM.

De säga att vår lyckas tidrymd blir en månad allena. Är det så? Säg, blir du verkligen halshuggen så snart?

NANKI-POO.

Hvem vet? Litet kusligt är det att tänka på. . . Men livad skall man göra ? Krya upp er, glädjens döttrar! Bröllopsfesten stundar, och lyckan känner ingen tidräkning. Hvem påstår, att en lycklig dag inte har mer än tjugufyra timmar?

TITTI-SING.

I skolan lärde vi oss, att dagen . . .

PEEP-BO.

Skorpionens moster sade, att dagen bara hartoif timmar . . .YUM-YUM,

afbryter ifrigt.

Ja, kära du, det vet du väl, hur snål hon var på allting!

NANK1-POO.

Vänta du, Yum-Yum! Jag skall göra sekunden till minut, minuten till timme, timmen till dag och dagen till år! Hur länge få vi då vara lyckliga? Kan du räkna ut det?

YUM-YUM.

Nej, jag törs inte!

PEEP-BO.

Men kära ni, om dagen blir år, så blir ju en månad inte mer än en timme!

YUM-YUM.

Hu då!

TITTI-SING.

Ja, då är det inte mycket att hurra för!

NANKI-POO.

Ni räknar baklänges.

PEEP-BO.

Kvinnan skall alltid räkna tiden baklänges, det fingo vi lära oss i skolan . . .

TITTI-SING.

... af Skorpionens moster!

PISH-TUSH.

Hon var ogift, och det är ni med, era vildsnäppor — ännu! Men vänta bara, tills det går med er som med Yum-Yum! När ni blir gifta, så börjar "ni nog att räkna framåt både dagar och månader.TITTI-SING.

Det var rysligt inveckladt!

PEEP-BO.

Ja, jag skall gå efter almanackan och en bit papper åt dig Yum-Yum, så att vi riktigt få räkna ut det här!

YUM-YUM.

För all del . . . hvad då, söta du?

PEEP-BO.

Hur snart da blir enka!

feep-bo springer skrattande bort.

YUM-YUM.

Den där är sig alltid lik!

NANKI-POO.

Låt henne hållas! Stråla min hulda morgonstjärna, var glad och lycklig som sagoprinsessan i féen Tsing-la-las lustgård, och följ mig ingenom himmel ens sjunde port, som leder till lyckans slott! Vi ha ingen sorg att tänka på, förr än den där skräddarbocken kommer och vill stångas.

YUM-YUM.

Ack, tala inte därom! Måtte Rapp-a-kal-jas drake med eldsögat uppsluka honom innan dess! Sörj inte, Nanki-Poo! •

NANKI-POO.

Jag? Du ser ju hur jag skämtar och skrattar!

YUM-YUM.

Ja, jag skämtar och skrattar . . . jag med!

TITTI-SING.

Usch ja, vi äro så glada så.!NANKI-POO.

Ha, ha, ha ... .

YUM-YUM.

Hi, hi, hi . . .

T1TTI-SING.

Hu, hu, hu . . .

De skratta och gråta på en gång.

PISH-TUSH.

Vid den heliga påfogelns alla stjärtfjädrar, ni är riktigt dåraktiga allihop! Skall ni stå och lipa, tycker ni? Om åtta dagar är det här glömdt alltihop! Krya upp er! Ni kan väl inte komma på ert eget bröllop och se ut som våta vindthundar! Jag skall lära er skratta, jag! Ha, ha, ha! Hör ni, så bra det går! Hi, hi, hi! Bara man vill så går det... fast det svider! En gång till! Ett, tu, tre! Ha, ha, ha... hi, hi, hi... hu . .. hu-u... hu-u-u . ..

ALLA.

Ho, ho, ho ... hu, hu, hu . .. hi, hi, hi... ha, ha, ha!

De öfvergå så sivåningom från lårar till skratt, dä sången börjar.

N:o 3. Madrigal.

YUM-YUM.

Rosig morgon rinner opp!

ALLA.

Gjut, du kärleks makt, vi bedje, bröllopsdagens ljufva glädje i vårt sinn med nyfödt hopp! ...

m

P1SH-TUSH.

Jordens fröjder äro inga!

TITTI-SING.

De som klockans ton förklinga —YUM-YUM.

Med ett ekos fjärran klang.

DE ANDRA.

Ding dang! Ding dang!

Muntert genom enslig dal, förd af aftonvinden sval, ljude högt vår madrigal.

Tra la la la!

YUM-YUM.

Glädjens sol skall stråla varm!

ALLA.

Torka alla bittra tårar!

Hoppet föder tusen vårar i den unga brudens barm!

PISH-TUSH.

Afund vill vår fröjd förstöra!

TITTI-SING.

Bättre ljuder i vårt öra —

YUM-YUM.

Munter sång och klockors klang!

DE ANDRA.

Ding dang! Ding dang!

Bort med sorger, bort med kval!

I vår ljusa bröllopssal ljude högt vår madrigal.

ITra la la la!

riSH-TUSH och TITTI-SING gå.

NANKI-POO.

Nå, min mjuka, hvita silkeskatt, är du nu glad och lycklig igen?YUM-YUM.

Ack ja, min prins?

NANKI-POO Prins låter så kallt!

YUM-YUM.

Jag vågar inte säga . . . hvad jag skulle vilja

säga . . .

NANKI-POO. Säg, jag ber dig, säg!

YUM-YUM, omfamnar honom.

Min lilla — gris!

KO-KO uppträder.

KO-KO.

För all del, låt inte mig störa, söta barn! Låtsas bara, som om jag inte fans! För min skull ni skall visst inte . . . låta bli . . . nånting alls . . .

NANKI-POO.

Men det kanske pinar er?

KO-KO.

Tvärtom, mina dyra vänner!

NANKI-POO.

Nå, då så!

Han omfamnar YUM-YUM ånyo,

KO-KO.

Aj-aj-aj . . .

YUM-YUM.

Han jämrar sig, stackare!KO-KO.

Nej, ser ni, jag tar det i små doser då och då, så går de lättare ner! Jag tål snart nog vid hvad som hälst! Skall du inte lägga ditt lilla hufvud mot hans lilla skuldra också?... Så där ja! . . . Ha, ha, ha!

YUM-YUM.

Stackars Stor-Kuku!

KO-KO.

Njut din sorgfria kärleksfröjd, mitt ömma barn, drunkna i hans blickar, irra vilse bland hans lockar, smek hans kind och nyp den lilla styggen i hakan... Just så, ja! (Afsides.) Min tur kommer väl också! (Högt.) Nå, mina små saffransförgylda kanariefoglar, skall ni inte ha er en liten puss också?

NANKI-POO.

Jo, det ska vi visst, det!

Han kysser Yum-Yum.

KO-KO, vrider sig på marken.

Oj-oj-oi-oj!

NANKI-POO.

Du skall inte missunna oss vår korta lycka! Hvem vet, hvar vi sitta i dag om en månad så här dags?

KO-KO.

Tro aldrig hoppet! (Afsides.) Vänta bara. din tenor, jag skall på mitt bröllop servera dig kallskuren på smörgåsbordet åt Kapell-Kuku!

NANKI-POO.

H vad menar du?KO-KO.

Jag säger, att det har kommit ett litet stänk pä bröllopsglädjens rena fröjd, ett nytt påbud af vår oförlikneligt skinande Mikado, och det . . . och det . . .

NAJiKI-POO.

Nåå? Och det . . .

KO-KO.

. . . förenar er för evigt!

YUM-YUM.

Nej, hvad säger du?

KO-KO.

Det föreskrifver, att när en äkta man afrättas, så skall hans hustru lefvande begrafvas vid hans venstra sida.

YUM-YUM.

Ah!

NANKl-POO.

Lefvande begrafvas . . .? ’

KO-KO.

Som du säger!

NANKI-POO.

Gå, Yum-Yum, gå! Vi få aldrig tillhöra hvarandra!

KO-KO.

Tänkte jag inte det! Ädle yngling!

NAXKI-POO.

Hemta mod, Yum-Yum — och farväl!

YUM-YUM.

Ack, min ljufva gosse, tro på min kärlek ochmin trohet, tro på min förtviflan och mitt hopp! Ja, förakta mig, om du vill — men gif mig en half timmes betänketid!

NANKI-POO.

Tala inte därom, Yum-Yum! Gå blott! Farväl!

YUSl-YUM.

Lefvande . . . begrafvas . . .

YUM-YUM går.

KO-KO.

Arma usling! Jag känner nästan förbarmande med dig, men hvad skall du egentligen ta dig till? . . . Kunde du inte i värsta fall under den här lilla korta tiden gifta dig med någon annan, som det inte vore

o o o •

så stor skada på . . . att . . .

NANKI-POO.

Ditt deltagande värmer mitt hjärta!

KO-KO.

Aek, vet du, sådan är jag, rättfram, enkel och varmhjärtad. Hvem skulle man uppoffra sig för, om inte för sina vänner? Har du ingen sista nåd att bedja mig om? Jag skulle i detta ögonblick inte ha hjärta att afslå nånting annat än ditt hufvud . . .

NANKI-POO.

Det är ingenting annat jag begär.

KO-KO.

Om jag åtminstone kunde hitta på någon liten förströelse åt dig! Mitt bröllop med Yum-Yum kan ju, eftersom du under sådana här omständigheter atstår från henne, firas när som liälst. Tänk, om jag skulle inbjuda dig! . . . Kapell-Kuku får väl nöja sig med litet enklare smörgåsbord . . .NANKI-POO.

Hvafalls?

KO-KO.

Nej, nej . . . det var ingenting! Min finkänsla är ömmare än ett blått öga . . . jag säger ingenting . . . inte ett ord! (Starkt.) Det rör dig för resten inte!

POOH-BAH uppträder.

POOH-RAH.

Stor-Kuku! Stor-Kuku!

KO-KO.

Hvad är det nu, som står på?

POOH-BAH.

Nyheter, stora nyheter! I fjärran höres ett väldigt brak, klingande vapen, pipares musik och skram-mel at pukodunkare. Jorden darrar under rullande vagnar och hingstars hof, vägen är höljd i ett moln af dam, klockor och trumpeter ljuda redan i templen, och folket strömmar jublande ut genom stadsportarna. Solens Broder och Drakens Beherskare nalkas!

KO-KO.

Mikadon?

ALLA TRE.

Mikadon!

KO-KO.

Vid alla afgrundens drakar, herskaren kommer att bekräfta sina befallningar och kontrollera sin Stor-Kuku! Jag är förlorad!

NANKI-POO.

Se här är mitt hufvud, tag det och var lugn!KO-KO.

Här? Tvärt?

NANKI-POO.

Tvärt!

KO-KO.

Utan schavott, utan spetsgård, utan underbödlar och svärd? Det blefve skandal! Och utan läkare, som konstaterar dödsfallet. Jag må hugga af dig hufvudet tio gånger — inte hjälper det utan dödsattest och ceremonier! Det var aldrig värdt att försöka!

NANKI-POO.

Som du vill, bara det sker innan Mikadon kommer!

KO-KO.

Elände och dödsrikets kval! Inte trodde jag, att det liär embetet skulle bli utsatt för.kontroll! Jag tänkte att det var som andra höga och vigtiga embeten, en hederstitel och en hvilans fristad . . .

POOH-BAH,

Så lät det inte, när vi åto frukost i dag!

KO-KO.

Nå ja, du milda broder och Månans Kusin, du hör ju, att jag kanske skröt litet! Det är ju mänskligt att skryta! En stilla och beskedlig karl i själ och hjärta, mild som ett lam, det ar, hvad jag är . . . Jag kan inte en gång se bl-l-l-od! Jag blir riktigt haj, bara jag ser ett glas saft och vatten!

POOH-BAH.

Det här börjar bli betänkligt!

NANKI-POO.

Tyst, jag hör redan buller!KO-KO.

Jag har det!

POOH-BAH OCH NANKI-POO.

Hvad har du?

KO-KO.

Det är ju noga taget ingenting annat än dödsattesten, som behöfs. Ty efter, en så lång resa är Mi-kadon nog inte vid så godt lynne, att han ber få se hufvudet också.

POOH-BAH.

Men . . .

NANKI-POO.

Den måste bevittnas . . .

KO-KO.

Det får Erke-Kuku, Polis-Kuku och Ceremoni-Kuku göra! (Till Pooh-Bah.) Du får utsätta dig för en ny skymf.

POOH-BAH.

Nå, det är jag så van vid! Men inte utan accept!

KO-KO.

Jag betalar kontant!

POOH-BAH.

Godt, då svär jag på hvad som hälst!

NANKI-POO,

gråter.

Skall ni nu hala ut på tiden igen, fast ni vet, att jag inte kan lefva utan Yum-Yum?KO-KO,

skriker.

Yum-Yum? Hvem i alla afgrunders och spökande andars namn tror du har tid att tänka på fruntimmer i detta förfärliga ögonblick? Yum-Yum! Ta’na och dra så långt vägen räcker! Gift dig, bara du aldrig kommer hit igen! Sätt upp ett giftermålskontrakt! Han kan ju bevittna det med, på samma gång, efter som han är till hands. (Hvisslar på Pooh-Bab.) •

POOH-BAH.

Hvafalls?

KO-KO.

Du skall sätta upp och bevittna en vigselattest åt den här uslingen på samma gång som dödsattesten. Gå efter Yum-Yum! Raska på bara!

POOH-BAH.

Åh-ja . . .

Han går.

NANKI-POO.

Ädla välgörare!

KO-KO.

Det är detsamma! Gift er nu bara och laga att ni kommer härifrån.

NANKI-POO.

Där komma de!

POOH-BAH, YUM-YUM, TITTI-SING Och PEEP-BO uppträda.

YUM-YUM.

Hvad hör jag förkunnas? Strålar hoppet ånyo?

KO-KO.

Kom hit, min lilla silfverloppa, har du en minut att skänka oss?YUSl-YUM.

Nej — men att låna er möjligen!

KO-KO.

Godt! Mitt barn, Sjustjärnans Syskonbarn, behagens trillingssyster, och du, sköna usling, hören mig! Det gifves ögonblick i det mänskliga lifvet . . .

POOH-BAH.

Ja, de äro snart räknade, för jag hör redan hurraropen där borta!

KO-KO.

Alltså, i största korthet! . . . Ögonblick i det mänskliga lifvet, då . . . man ... då man . . . önskar gifta sig ... Ett sådant ögonblick är för eder inne. Gift er med hvarandra, ftyn och kommen aldrig åter! Erke-Kuku skaffar er en vigselattest, ni ger honom en slant för besväret och allt är klart!

YUM-YUM.

Nanki-Poo, är det sant?

NANKI-POO.

Ja! Kom min brud, kommen mina ljufva tril-lingssvägerskor, och du, Månans Kusin! Farväl Stor-Kuku!

KO-KO.

Räddad! Ah, det var hög tid! Där är han redan!

Alla gå, hela Kören uppträder. Kort därpå mikadon och ka-ti-sha följda af ÄDLINGAR, TÄRNOR, SVENNER OCH LIFVAKT.

N:o 4. Mikadons entré.

KÖR.

Mi-ya sa-ma, mi-ya sa-ma On n'm-ma no ma-yé ni Pi-ra-Pi-ra su-ru no \va Nan-gia-na To-ko ton-ya-ré, ton-ya-ré-na!MIKADON.

På mig beror, på mitt behag, ert väl eller ve, ty Mikadon, det är jag!

KA-TI-SHA.

Och jag hans sonhustru är in spe, ty han åt mig har förbundit sig sin son och sin arfvinge ge!

MIKADON.

Moralisk är jag ock per se, och sträng in specie!

KA-TI-SHA.

Äfven jag, som är hans dotter, jag när för moralen stor sympati!

Böj er!

Hvad moral är, det vet inte ni!

KÖR.

Ned, ned!

Hvad moral är, det veta ej vi!

MIKADON.

Till folkets förkofran offret jag bragt hvarendaste bit!

Ty jag, se jag äger makt!

KA-TI-SHA.

Och jag, se, ;ig äger geniet!

När gub n en tid blir alltfa, stupid, är det jag, som har hand om kansliet.MIKADOX.

Ja, så fort jag har sagt ett ord, har hon lagt sin näsa i blöt!

KA-TI-SHA.

Nå an sen, min vän, förutan den,

ni stode ej här och skröt!

Böj er

för Mikadon och mig. era nöt!

kör.

Ned, ned!

Nu är gumman så snäll och söt!

N:o 5. Visa och kör.

MIKADOX.

Att själf jag vågar mig berömma, tycks reta månget våp, som djärfs kritisera och dristar sig glömma, att jag är filantrop!

Beskedligt söker jag alltid mildra

hvar dom, som synes mig grof, och vill ni, jag skall min rättvisa skildra, skall tvä'rt jag ge er prof.

1.

Hvar Iru, som sin make med lyx ruinerar, att göra på männen effekt, till Kongo och Kap jag bums deporterar att tjusa i paradisdrägt.

Och snutfager dandy, som smalbent och randig gör kur för hvar fru på en -bal, den pryglar jag rutig >. och sätter till slut i pension bos en mogen vestal.Och kommer en snärta och svansar kokett

i korsett och turnyr från Paris, hon afdöms korsetten och tilldöms lorgnett och ådöms bli sedepolis.

Och fjantar en gubbstut med lösvad och tur kring sedesam tärna galant, han blottad på lösa behag sätts i bur med dito beprydd guvernant.

Ty med ett gladt humör

jag gör allt hvad jag gör,

och om jag en smula för hårdhändt blir,

det sker för mitt höga plaisir!

Visst mången syndapalt förlorar skult och allt, men mina justitieråd sörja för, att allt sker med godt humör!

KÖR.

Ja, med ett gladt humör, han gör allt hvad han gör o. s. v.

MIKADON.

2.

Och ser jag en tant, som vill neka de unga att dansa en glad menuett, kläds gumman i tyll och trikå och får gunga på tå i min operabalett.

Och stridslysten nucka, som ogift får sucka och slåss för emancipation — den löjliga apan hon görs här i Japan till kock vid min trainbataljon.

Och får min teater en dum recension, görs kritikern tvärt till claqueur, och kräfs, att han riktigt beläggs med kapson, jag gör honom till direktör.

Och tror någon tidning af hoppets kulör, att opposition kan gå an,så har jag ett ypperligt medel — jag gör redaktören till pressombudsman.

Ty med ett gladt humör Jag gör allt hvad jag gör, o. s. v.

KÖR.

Ty med ett gladt humör han gör allt hvad han gör o. s. v.

MIKADON.

3*

Och uthyr en värd under byggnadens fortgång lokal utan tak eller golf, skall skurken bli hängd i sin egen ... hm ... portgång, på inflyttningsdan klockan tolf!

Och gräfver i staden man upp esplanaden och spärrar hvar gata utaf, så skall för mandaten, min själ, magistraten ha gräft i den gropen sin graf!

Och klagas, att bref man på posten har mist, som ändtligen hafva man måst, så blir direktören på fläcken gardist och ställd på en ... enklare post.

Och sitter en fröken, som ej passar på sin tratt i min rikstelefon, jag genast skär af hennes öron, och så : skall hon dansa en can-can på trå'n.

Ty med ett gladt humör jag gör allt hvad jag gör, o. s. v.

KÖR.

Ja med ett gladt humör han gör allt hvad han gör, o. s. v.

Mikadon sätter sig jämte Katisha.MIKADON.

Fi-li-fej!

ALLA.

Fi-li-fim-fam-fi!

MIKADON.

Tack, mina barn! Jag är nöjd med er!

Ko-Ko och pooh-bah uppträda och falla ned på sitt ansigte.

KO-KO.

Höge herskare, Solens Broder och Drakens be-herskare, riksens ljus, landsens välsignelse och folksens fader, helig du i din rättvisa, rättfärdig i din dom, mild

i din skönhet och outransaklig i din visdom, med snille bemängd och i din allmakt allsmäktig — genom mig, den slafviskt slingrande sloken . . . (Rättar sig.) . . . sno-ken under din häl, rullar sig staden Ti-ti-pu i stoftet för dina nådiga fötter! O, höge Mikado!

MIKADON.

Det var en ovanligt tråkig karl! Har ni ingen roligare? . . . Vifta viftare! ... Är du lissen?

ko-ko.

Nä-ä . . .

MIKADON.

Skratta litet då, så får jag se!

KO-KO.

He, he, he . . .

MIKADON.

Hårdare!

KO-KO.

Ha, ha, ha . . .

MIKADON.

Gå på bara!

KO-KO.

Hå, hå, hå . . .MIKADON.

Nej, det var inte värdt! Det var en aldeles ofantligt tråkig karl! (Till omgifningen.) Hvad är det för en?

KO-KO.

Vår skinande Mikados egen köttsliga Stor-Kuku och Öfverste-mästerman!

MIKADON.

Jaså, är det du, det ? Fröjda dig då, min son, att Solens Broder inte såg ditt anlete, innan han bevärdi-gade dig med sin nåd! — Karlen ser ju ut som en skräddare! — Ha mina befallningar blifvit åtlydda?

KO-KO, med tvungen uppsluppenhet.

Jo-jo-mensan, gubben lilla!

MIKADON.

Nej, försök inte, det blir sökt! — När, livar och

bur?

KO-KO.

Afrättningen har ägt rum i dag på morgonen, här i staden och enligt alla konstens föreskrifter.

MIKADON.

Nå, var det muntert?

KO-KO

Vår skinande Mikado saknades af alla!

Mikadon ger Ko-Ko och Pooh-Bah tecken att stiga upp.

MIKADON.

Ja, det var dumt, att ni iute väntade på mig. Det skulle ha varit ganska uppfriskande i den här värmen! Och kanske du är roligare, när du hugger huf-vudet af folk, än när du håller tal.KO-KO.

Vi anade ej den nådiga ankomsten, och delin-kventen ville inte vänta. Det är dessutom fredag

i morgon, och han tyckte att det var ruskigt att bli halshuggen på en fredag—lnilket måste medgifvas!

jiikadon .

Nå, hvem var det, du tog?

KO-KO, till Pooh-Bah.

Hemta dödsattesten!

MIKA.DON, till det församlade folket.

Afdunsta!

POOH-BAH och KÖREN gå.

KO-KO.

Befaller du något annat?

MIKADON.

Ja, mycket! Min son och tronföljare försvann för ett år sedan från hofvet och har sedan dess varit spårlöst borta. Nu berättar ett rykte, att man sett honom här i Ti-ti-pu, och jag har därför skyndat hit följd af hans hjärtas utkorade, hans längtande och väntande brud . . .

Han pekar på ka-ti-sha.

KO-KO.

Hon?

KA-TI-SHA.

Hvarför stirrar du på mig?

KO-KO.

Det var bara ... ett ögonblicks stelkramp Jag är bra nu igen!KA-TI-SHA.

Du stirrar på mig, emedan du hos mig saknar vårens späda behag och den oerfarna flickans blyghet. Skönheten är ej något yttre . . .

KO-KO.

Nej-nej-men, det är så, det . . .

KA-TI-SHA.

Den sanna skönheten bor i människans inre!

KO-KO.

Ja, visst det, ja! (Afsides.) Då borde de vända gumman och fodra om henne!

MIKADON.

Slutom upp med denna filosofi! — Min son lär uppehålla sig i Ti-ti-pu, förklädd till vandrande musikant . . .

KO-KO,

förskräckt.

Hvafalls . . .?

MIKADON.

Skaffa mig reda på honom!

pooh-bah uppträder.

POOH-BAH.

Här är dödsattesten.

MIKADON.

Lägg för!

KO-KO,

till POOH-BAH.

Jag anar något gräsligt!

MIKADON.

Läs, Ka-ti-sha!KA-TI-SHA,

läser.

> Genom offentlig afrättning denna dags morgon »har trum- och pukoslagaren i Ti-ti-pus gossorkester, »ogifta ynglingen Nanki-Poo ...» Ali!

MIKADON.

Så kallade han sig!

KA-TI-SHA.

Min älskade!

MIKADON.

Min son! Tag hit!

KO-KO OCH POOH-BAH, kasta sig ned på sina ansigten.

Nåd! Nåd! Vi visste ej . . . vi kunde ej ana . . . MIKADON.

Det är sannt, ni visste det ej! Och pojken förtjänade för sitt tilltag en ordentlig minnesbeta!

KO-KO.

Han såg inte det ringaste förnäm ut!

POOH-BAH.

Han hade inte så mycket som en märkt näsduk en gång!

MIKADON.

Ha, ha, ha! Stackars gosse!

KO-KO OCH POOH-BAH.

Ha, ha, ha! Stackars pojke!

MIKADON.

Ha, ha, ha . . . Nog! Lagen måste i alla händel-ser ha sin gång! Ni har dödat tronföljaren och straffet måste utkräfvas!

KO-KO OCH POOH-BAH.

Nåd, nåd!

MIKADON.

Lugna er! Jag skall äta middag först! Ni blir i alla händelser inte halshuggna, men . . .

KO-KO OCH POOH-BAH.

Nåd, nåd!

MIKADON.

Det är bara några små ceremonier med sjudande olja och kokande bly, men jag mins inte detaljerna. Kom Ka-ti-sha! Ofvanpå detta kan man behöfva få sig något till lifs! Sorgen må dränkas, glädjen födas på nytt!

Alla gå utom ko-ko och pooh-bah.

POOH-BAH.

Kokas i olja och sjudas i bly!

KO-KO.

Ja, hvarför skall du lägga din näsa i blöt? POOH-BAH.

Det blir väl mer än näsan, tänker jag!

KO-KO.

Hvad skulle du här med attesten att göra? POOH-BAH.

Det var ju du, som betalade!

KO-KO.

Ja, nu ser du följden af att gå och låta muta sig! Sjudas i olja och kokas i bly!POOH-BAH.

Jag skall gärna ge dig igen hvarenda fyrk . . . om du tror det hjälper!

KO-KO, springer upp. ,

Jag har det!

POOH-BAH.

Hvad har du?

KO-KO.

Har du nånting?

POOH-BAH.

Nej, ser du, för ögonblicket har jag bara några messingsstyfrar på mig, men . . .

KO-KO.

Jag har en idé!

POOH-BAH, stiger upp.

Ja, det är nästan bättre ... för ... för att muta gubben själf, det går inte!

KO-KO.

Vi låta trumslagaren lefva opp igen!

POOH-BAH.

Men . . . men . . . hvad vill du, vi ska säga? KO-KO.

Vi säga inte ett ord! Vi bara förete honom! POOH-BAH.

Om han är kvar, ja! De skulle ju fara genast efter bröllopet!

KO-KO.

Har du redan vigt dem . . .?POOH-BAH.

Ja, det var ju du som betalade!

KO-KO.

Åh, detta fördömda bestickningssystem blir vår

ruin!

POOH-BAH.

Där komma de!

NANKI-POO, VDM-YUM, TITTI-SING och PEEP-BO uppträda. KO-KO.

Nanki-Poo! Nanki-Poo! Frid, fröjd och fr . . . Du får lefva igen!

NANKI-POO.

Nej, jag tackar så mycket! Vi skall just ge oss af! KO-KO.

Hör mig, höga furste, herskarens son! Vi veta alla hvem du är! Din fader är här och Ka-ti-sha, din brud! De ha upptäckt allt. men de tro, att du är död. Din fader vill taga våra lif, och du är den ende, som kan rädda oss!

NANKI-POO.

Om Katisha får se mig, skall hon göra sina anspråk gällande. Och svarar jag nej, sä ser hon oss hällre dö allihop än tillåter oss att bli lyckliga!

YUM-YUM.

Nanki-Poo! Låt oss fly, låt oss fly!

KO-KO.

Stopp! Stopp! Var nu lugna! Hufvudsaken är, att Mikadon får se, att du lefver, och att Ka-ti-sha inte tår en aning om att du är gift.

NANKI-POO.

Hur skall det gå till?KO-KO.

Vi ha offrat oss oupphörligt för hvarandra hela dan — vi få göra det en gång till! Jag går in på att öfverta Yum-Yum, om du lyder klokhetens bud och tar gumman!

NANKI-POO.

Ka-ti-sha ... Jag ... Aldrig!

YUM-YUM.

Aldrig i lifvet!

KO-KO.

Ja, men vet ni, gumman är kanske bättre än hon ser ut!

, NANKI-POO.

Ta henne själf, så får du se, hur godt det är! Det är din tur att gifta dig!

KO-KO.

Jag?

POOH-BAH.

Det är en storartad idé! Ka-ti-sha är giftassjuk. Passa på innan hon får veta, att Nanki-Poo lefver! Ser hon sig bara i säker hamn, så afstår hon från andra anspråk och utverkar nåd för oss. Det är enda räddningen!

ALLA.

Det är enda räddningen!

KO-KO.

Det är omöjligt!

NANKI-POO.

Farväl då! Frid öfver ditt stoft!

KO-KO.

Nej . . . Stopp! Stopp! Förstår ni inte, att till en sådan äktenskapskupp behöfver man betydligt mycketmera fantasi än en vanlig skarprättare och ofantligt mycket mera mod än en anspråkslös skräddare!

NANK1-POO.

Tror du dig inte om att kunna tjusa gumman? KO-KO.

Jo, naturligtvis! Men du skulle ha större utsigter, som är både prins och tenor?

NANKI-POO.

Farväl!

KO-KO.

Nej . . . Stopp, stopp! Jag tar'na, jag tar'na, hända hvad som hända vill! Jag får afstå Yum-Yum, men det käns som att välja mellan en blomma i Maj och . . . och . . .

YUM-YUM.

... en risbastu!

N:o 6. Duett.

NANKI-POO.

När blommorna spira i Maj,

Tra la!

de båda oss sommarens fröjd.

Jag sjunger med hatten på svaj,

Tra la!

Jag har min kurtis, aj-aj, aj,

Tra la!

och jag jublar i himmelens höjd!

Blir öm som en dufva och glupsk som en haj!

Jag svärmar för dig, o du blomstrande maj!

Tra la la la!

ALLA.

Tra la la la!KO-KO.

Du sjunger om blommor i maj,

Tra la!

Jag kan nog begripa hvarför . . .

Ack, jag har det sämre, aj, aj!

Tra la!

Jag måste i brudsäng, fy baj!

Tra la!

med en krokiger gärdesgårdsstör!

Hon liknar, min själ, ingen sippa i maj, fast mera en svång och glupande haj! Tra la la la!

ALLA.

Tra la la la!

Alla gå ut. Paus. ka-ti-sha uppträder.

N:o 7. Recitativ och aria-

KA-TI-SHA.

Allena och försmådd, olycklig du!

Må hämdens åskor drabba honom nu! Jag lyckan sakna skall och sakna tröst, förgäfves suckar pressas ur mitt bröst! Hjärta så ömt, hvem har dig dömt att smaka den smärtans kalk, du tömt? Älskad du var, mitt hjärtas barbar . . .

Hvi höll jag dig ej längre kvar!

Med sorg jag ser min sol gå ner!

Förutan hägn och vårligt regn en lilja torkar snart i hjäl!

Så natt och dag förtorkar jag likt öknens törstande kamel!

Ej värre pina finnas kan än kärlekssot förutan man!

KO-KO uppträder.KO-KO,

afsides.

Där är hon! Blindhet slå mina ögon! Falskhet, vira min tunga i tusen spiraler till gummans besmickrande! Mannamod, svik ej mina svigtande lemmar! (Närmar sig Ka-ti-sha). Mjuka tjänare!

KA-TI-SHA.

Hvem stör mig?

KO-KO,

Din slaf, o behagens moder...

KA-TI-SHA.

Ha, du eländige!

KO-KO, rättar sig.

O, behagens dotter, menar jag!

KATISHA.

Tiger, oljan, som du skall dricka, sjuder redan!

KO-KO.

Nåd! Nåd!

KA-TI-SHA.

Vampyr, blyet kokar, som skall fylla dina ådror!

ko-ko. .

Hör mig! Han var dig otrogen!

KA-TI-SHA.

Orm, jag ville klösa dig till döds med glödgade naglar . . . och henne med, den andra!

KO-KO.

Ser du, hvart svartsjukan kan drifva människan? KA-TI-SHA.

Svartsjukan!KO-KO.

Min svartsjuka tog hans lif — din tager mitt!

KA-TI-SHA.

Hvad menar du, krälande ödla, som klibbar vid min klädningsfåll?

KO-KO.

Hör mig, Katisha! Ord kunna ej förklara, orkanen kan ej öfverrösta, hafvet ej dränka, vulkanen ej begrafva, blixten ej förbränna den kärlek till furstinnan, som svälde i den arma, föraktade skräddarens barm. Dagar, månader, år af kval, hänsynslösa njut-ningsoffer på glömskans altare, fängelse och mörker . .. allt af kärlek, allt af svartsjuka! ödet, lyckan och vår skinande Mikado befriade mig, gaf mig höghet, rang och makt... min hatade medtäflare föll.. . hans baneman ligger vid dina fötter . . . och får ingen nåd . . . men tigger om kärlek . . Ha!

KA-TI-SHA.

Du ljuger! Det är inte möjligt!

KO-KO.

Ha! Jo, det är det!

KA-TI-SHA.

Du kan ej ersätta hvad du beröfvat mig . . . Hvad kan du gifva?

KO-KO.

Mig själf! Mera kan du väl ej begära!

KA-TI-SHA.

Tigger du om ditt usla lif?

KO-KO.

Jag tigger om kärlek! Kan du ej bli min maka, så skänk mig ej nåd! Ty nåd utan kärlek, det vore att tyna bort som den lilla befjädrade sångaren vid bäckens strand.KA-TI-SHA.

Hvad menar du?

N:o 8. Visa.

KO-KO.

i.

Invid bäcken en vippstjärt hörs pipa sin sång: Trililu, trililu, trililu!

Jag frågade honom: Görs tiden ej lång med trililu, trililu, trililu?

Kanske speglar du dig uti böljorna blå, eller har du en daggmask, du lurar uppå?

Men han skakar sitt hufvud och svarar som så: Trililu. trililu, trililu!

Sen slog han med vingen mot bröstet och pep: Trilili, trilili, trilili!

Jag dör för min maka, som vallgossen knep!

Trilili, trilili, trilili!

Han pep och han snyftade bittert och led, tills död uppå stranden han störtade ned, och ännu i döden, jag hörde, han kved:

Trilili, trilili, trilili!

. 3-

Af den enkla berättelsen ges en moral!

Trililu, trililu, trililu!

Att ur kärleken födes all smärta och kval!

Trililu, trililu, trililu!

Ack, om kall du förblir och min suckan ej hör, lik vippstjärten faller jag neder och dör! Förgäfves du sedan skall spörja hvarför. .. Trililu, trililu, trililu!

KA-TI-SHA.

Om jag nu nekar att höra dina böner! KO-KO.

Så dör jag!KA-TI-SHA.

För din egen hand?

KO-KO.

Jag skär upp magen på mig!

KA-TI-SHA.

Det är storartadt!

KO-KO.

Ja, jag är i själfva verket litet storartad af mig, fast jag inte alltid visar det.

KA-TI-SHA.

Godt, jag skänker dig lifvet!

KO-KO.

Ja tack, det var det första jag fick af salig mor min i verlden, så det behöfs inte! — Det är din kärlek jag begär, o furstinna!

KA-TI-SHA.

Han är storartad!

KO-KO.

Allt är storartadt i detta ögonblick! Var det äfven du!

KA-TI-SHA.

Och du tror dig kunna komma mig att glömma det förflutna?

KO-KO.

Öppna dina armar — och det är glömdt! KA-TI-SHA.

Ha!KO-KO.

Ha!

De falla i hvarandras armar.

N:o 9. Duett.

KA-TI-SHA.

Fins det ej musik uti en brännings brus, skönhet i vulkanens dån och vestans sus, fins ej färg i blod som flyter, kraft hos lejonet, som ryter, när det nalkas majestätiskt utan krus?

KO-KO.

Fröjd och mod mig inte tryta, när jag hör ett lejon ryta, om i bomfri bur det sitter inom hus.

KA-TI-SHA.

Fins ej himmelsk glans i solen evigt ny, bor ej jättekraft uti orkanens gny, medan strida skurar forsa, medan vilda blixtar korsa firmamentets hvalf och himlens slitna sky?

KO-KO.

Jag mig också gärna gläder åt naturens många väder, om jag bara slipper gå med paraply.

BÅDA.

Vi fröjdas båda med behag denna dag, undantag

i sitt slag för oss två.

Då vi få skåda kärlekshopp ur sin knopplysa opp lifvets lopp för oss två!

KO-KO.

Ja, bedagad ungmö ock behaga kan, hon är mera trogen, om hon får en man.

Hon tar hand om hushållsstöket och är vanligen i köket, där i fred hon kan få spela hustyrann!

KA-TI-SHA.

ömmast kuttrar äldre dufva, sötman bor i mogen drufva, som i hopp och kärlek solens värme vann.

KO-KO.

Och nog är jag nu tillräckligt gammal karl för att taga mig en hustru eller par!

Men jag menar att det bästa är för mig en brud att fästa, som är nöjd med litet — men som multum har!

KA-TI-SHA.

Tag ej någon nyckfull snärta!

Jag har hufvud, arm och hjärta, och är din till kropp och själ, om du mig tar!

BÅDA.

Vi fröjdas båda med behag o. s. v.

ko-ko ocli KA-TI-SHA gå, Paus. mikadon omgifven af sitt följe uppträder, kort därpå ko-ko, KA-TI-SHA, P1SH-TUSH och POH-BAH.

N:o 10. Final.

Hell, hel 1 vår skinande Mikado, hell!

För honom största vördnad röjen!

Hell Solens Broder, Drakens Herre, hell!Och trefalt djupt i stoftet eder böjen!

O böjen, o_böjen!

Hans rang på pannan skrifven står!

Ja, prisen, ja prisen, denne matador!

Hell, hell!

MIKADON.

Nå, hur ha vi det nu ställdt med vår lilla afrätt-ningsmuntration ?

KA-TI-SHA.

Höge herskare, Solens Broder, vår klart skinande Mikado, hör min bön! Nåd för de olycklige! Nåd för Ko-Ko och Pooh-Bah!

MIKADON.

Hvad vill det säga? Ber du 0111 nåd för din brudgums mördare?

KA-TI-SHA.

Hans eget lättsinne har dödat honom, och efter hans död . . . har Stor-Kuku anhållit om min hand.

MIKADON.

Du är tokig, min gamla galanta, det har jag alltid sagt. Tror du, att jag låter hvilken Kuku som hälst ostraffadt gå och ta lifvet af mina ätteläggar!

KO-KO.

Nå, nog får jag mitt straff, tänker jag!

KA-TI-SHA.

Hvafalls?

MIKADON.

Tyst! Här skall skipas lättvisa! Hämta liket!KO-KO.

Där kommer det visst . . .

NANKI-POO, YUM-YUM, TITTI SING OCl1 1'El.l'BO uppträda. ALLÅ.

Han lefver!

KATISHA, mot Ko-ko.

Ha! Förrädare!

MIKADON.

Hvad vill det här säga?

POOH-BAH.

Det måtte vara något misstag på person . . . KO-KO.

Ja, inte vet jag . . . jag trodde. .. jag tänkte.. . MIKADON.

Hvar har du hållit hus, din galgfogel?

NAJJKI-POO.

Jag har varit och gift mig . . . för att . . . för att betrygga tronföljden.

MIKADON.

Gift dig? Med hvem då?

NANKI-POO.

Se här!

MIKADON.

Med alla tre?

NANKI-POO, pekar på Yum-Yum.

Nej, med henne till börja med!MIKADON. f

Det... var . .. vid alla himlars fröjd den ljufli-gaste flicka jag har sett i hela mitt syndiga lif! .. . Jag förlåter dig! ... Kom i mina armar, barn! ... Ni får nåd öfver lag!

. KA-TI-SHA.

Förlåt, höge herskare, men jag har tidigare anspråk! Denne usling har bedragit mig! Nu vil! jag byta — och Stor-Kuku må falla!

MIKADON.

Tyst, Ka-ti-sha! Kuku står, ingen byta får!

ALLA.

Lefve Mikadon!

MIKADON.

Ack, med ett gladt humör

jag gör allt hvad jag gör,

och om jag en smula för hårdhändt blir,

det sker för mitt höga plaisir!

Visst mången syndapalt blir af med skult och allt, men mina justitieråd sörja för, att allt sker med godt humör!

KÖU.

Ja, med ett gladt humör o. s. v.

Siarö, 14—20 juli 90,

SLUT.